

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Актуальне інтерв'ю

Вадим ЧЕРНИШ: «Мешканці окупованих територій мають право бути інтегрованими у свою країну»



СТОР. 4—5

Виставка

«Україна. Неоголошена війна»



СТОР. 8

Історія

Доля однієї жінки-розвідниці



СТОР. 12

№ 114 (6368) СЕРЕДА, 22 ЧЕРВНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Ми очікуємо міжнародної підтримки у визволенні заручників та захисті суверенітету і незалежності





Під час свого виступу на сесії ПАРЄ у Страсбурзі 20 червня народний депутат України Надія Савченко наголосила, що Росія повинна відповісти за порушення прав людини в Європейському суді в Гаазі, і закликала ПАРЄ сприяти визволенню українців, яких незаконно утримують у Росії. Ключові позиції її виступу такі. Путін не помилував, не зробив крок назустріч, а показав свою зверхність. Росія порушила свої зобов'язання за Будапештським меморандумом і порушила українські кордони. Росія продовжує утримувати українських політв'язнів і арештовує кримських татар. Не можна повертати повноваження російській делегації, поки Росія цинічно порушує міжнародне право.

Надія Савченко наголосила, що дуже хоче миру Україні та спокою всій Європі і готова для цього конструктивно працювати в Асамблеї. І закликала європейців підтримати нашу державу: «Нині Україна стоїть на передовому рубежі вогню. Ми платимо за спокій Європи і мир своєї країни своєю кров'ю та життям своїх людей. Я прошу вас підтримати нас своєю твердою послідовною і чіткою позицією. Тільки разом ми переможемо».

Комітет з питань міграції, біженців та переміщених осіб ПАРЄ звернувся до Н. Савченко з проханням долучитися до моніторингу виконання резолюції та рекомендацій щодо полонених під час війни в Україні.

СТОР. 2

На знімках: народний депутат України Надія Савченко під час виступу в Парламентській асамблеї Ради Європи у Страсбурзі 20 червня 2016 року.

Фото УНІАН і з особистої сторінки у Facebook народного депутата України Ірини ГЕРАЩЕНКО.

УВАГА!

Передплата на II півріччя 2016 року триває



Передплатіть «Голос України» на друге півріччя 2016 року — і ви завжди будете в курсі найцікавіших подій в Україні та за кордоном.

Читачі «Голосу України» перші дізнаються про зміни в законодавстві та новини суспільно-політичного життя, культури і спорту. Газета — порадниця, друг і співрозмовник.

Передплату на «Голос України» українською чи російською мовами приймають усі відділення поштового зв'язку міста, району, селища міського типу чи села.

ПОДІЇ

Проблеми нацбезпеки, розбудови та зміцнення держави мають об'єднувати

Голова Верховної Ради Андрій Парубій торкнувся низки актуальних питань під час інтерв'ю парламентському телеканалу «РАДА».

До кінця 2020 року Україна зможе привести стандарти української армії до стандартів НАТО. Таке сподівання Голова Верховної Ради Андрій Парубій висловив, опираючись на кроки, які вже зроблено оборонним відомством нашої країни, Радою нацбезпеки і оборони та Президентом.

СТОР. 2

Санкції у чіткій прив'язці до Мінських угод

Зняття санкцій проти Російської Федерації чітко пов'язано з виконанням російською стороною Мінських угод. Про це вчора заявив Президент Франції Франсуа Олланд після зустрічі із Президентом України Петром Порошенком у Парижі.

СТОР. 11

ДО ДНЯ КОНСТИТУЦІЇ

Вшанують сурмами

Після дворічної перерви в Сумах знову зазвучать «Сурми України». Фестиваль започатковано у 2000-му і десять років він мав назву «Сурми Конституції», бо проходив саме в ці святкові дні. Як повідомила начальник відділу культури та туризму міськвиконкому Наталія Цибульська, у всеукраїнському святі духової музики цього разу візьмуть участь 13 колективів. До Сум прибудуть гості з Києва, Чернігова, Харкова, Кременчука, Одеси і навіть військовий духовий оркестр із Туреччини. Як завжди, виступлять чимало місцевих маестро. Жива музика звучатиме з раннього ранку до пізнього вечора. «Сурми України» запрошують до Сум із 26 по 28 червня, **інформує наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

В Україні розпочалася зернозбиральна кампанія, жнивують аграрії Одещини та Херсонщини — *АПК-Інформ*

Вітання Голови Верховної Ради

Дорогі співвітчизники!

День Святої Трійці — це свято, близьке для всіх українців. Воно символізує зішестя Святого Духа на апостолів, після чого вони пішли у світ благовістити про спасителя Ісуса Христа. Це свято тісно переплітається з народними традиціями зелених свят та особливими днями поминання загиблих українських воїнів. День Святої Трійці також називають днем Церкви Христової.

Хочу відзначити, що у переддень цього свята, у четвер, 16 червня, Верховна Рада України прийняла постанову про звернення українського парламенту до Вселенського Патріарха з проханням надати автокефалію православній церкві в Україні. Це — історичне рішення. Це питання національної безпеки.

Переконаний, що такі свята додають нам духовних сил, допомагаючи долати перешкоди на шляху до перемоги добра над злом. Адже запорука нашої перемоги у нашій єдності.

Сердечно вітаю всіх вас з Днем Святої Трійці. Бажаю щастя, міцного здоров'я, непохитної віри!

Андрій ПАРУБІЙ.

Вітання Голови Верховної Ради

Дорогі друзі!

Щиро вітаю вас із професійним святом — Днем медичного працівника.

Щодня сотні тисяч українських лікарів роблять усе, щоб подарувати людям найдорожче — здоров'я та надію. Наше майбутнє неможливе без вашого професіоналізму, турботи та витримки. Ваші глибокі знання та досвід високо цінуються кожним із нас.

Окремо хочу відзначити героїзм військових медиків, які щодня ризикують життям заради наших воїнів. Завдяки вам ми маємо змогу успішно захищати Україну та протистояти агресії ворога.

Впевнений, що спільними зусиллями ми підвищимо рівень вітчизняної медицини та будемо здобувати нові досягнення у цій сфері. Ваша самовіддана праця, безумовно, є однією з найміцніших основ, на яких тримається майбутнє України.

Бажаю вам миру, щастя та успіхів у вашій нелегкій надважливій місії — дарувати людям здоров'я та рятувати життя.

Андрій ПАРУБІЙ.

Проблеми нацбезпеки, розбудови та зміцнення держави мають об'єднувати

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Коментуючи ухвалення закону про Сили спецоперацій, А. Парубій **(на знімку)** зазначив: цей документ, який є частиною співпраці з НАТО, дозволить привести українську армію до стандартів Альянсу. «Можу сказати, що у період, коли почалася збройна агресія Росії, нам бракувало Сил спеціального призначення, які були б спеціально навчені реагувати на дії, які відбувались на сході нашої держави», — сказав глава парламенту. Водночас він зауважив: підрозділи української армії були статутно обмежені в своїх діях, а нестандартні методи ведення війни, які застосував Володимир Путін, призводили до того, що певні армійські підрозділи не знали, як поводитися в тій чи іншій ситуації.



На думку Андрія Парубія, Сили спецоперацій дозволять швидко реформувати українську армію і дієво відповідати на виклики, спричинені гібридною війною. «Питання зброї — ключове для усіх наших зустрічей, — зауважив він. — Ми переконані, що Україна захищає не лише свою територію, а й увесь цивілізований світ від російського агресора».

Очільник законодавчого органу нагадав, що ключовим питанням на засіданні Парламентської асамблеї Україна — НАТО стало реформування української армії. Він пообіцяв зробити усе можливе для того, щоб цей процес завершився до кінця 2020-го року. «Ми не лише реформуємо українську армію, а й доб'ємося того, аби вона була найпотужнішою в Європі, — сказав Андрій Парубій. — Бо коли наші сусіди відчувають тривогу, їм важливо знати і розуміти, що українська армія — потужна і може надати швидку допомогу. Україні також потрібне це партнерство».

Глава парламенту нагадав, що «в Євросоюзі є політики, які висловлюються скептично, але у рішенні Бухарестського саміту зазначено, що Україна буде членом НАТО, і всі керівники Альянсу, як і Україна, не піддають сумніву подібне рішення саміту». «Тому я переконаний, що ми твердо йдемо цим шляхом, і Україна стане членом НАТО», — підкреслив Андрій Парубій.

Відповідаючи на питання про можливість присутності на Донбасі озброєної поліцейської місії, Голова Верховної Ради підкреслив, що «це важливий крок для того, аби ми могли виконати певні уроки з безпеки». Він висловив думку, що «сама по собі озброєна поліцейська місія не зможе стати вирішенням проблеми на сході, бо там зосереджено 35 тисяч озброєних російських головорізів». За його словами, вирішити питання встановлення миру можна, змусивши Путіна вивести війська або перекривши кордон. «Але це повинна бути узгоджена і взаємно контрольована операція з перекриття кордону», — сказав він. «Наявність озброєної місії не розв'яже проблеми безпеки окупованих територій, але є важливим і дієвим чинником, який допоможе забезпечити мир у цьому регіоні», — наголосив очільник парламенту.

Духовне питання

Звернення до Патріарха Варфоломія з приводу автокефалії Української церкви є питанням не тільки релігійного характеру, а й питанням національної безпеки, наголосив Андрій Парубій. За його словами, «у новітній війні, яку веде Путін проти України, і яку ми звикли називати гібридною, використовуються всі фронти, а мілітарна частина є тільки однією зі складових». «Є економічна агресія, яку ми бачили багато років, але є і намагання втрутитись в духовне життя, у мовний простір, — сказав він. — І Україна як держава повинна робити все можливе, щоб не дозволити зовнішнім силам провокувати розкол в українському суспільстві на будь-якому ґрунті, в тому числі й на релігійному».

Андрій Парубій оприлюднив результати опитувань, які свідчать: більшість українців є прихильниками того, щоб в Україні була єдина православна церква, і «ми лише повторили молитви мільйонів українців, звертаючись до Патріарха Варфоломія». Ухвалення звернення стало важливою і символічною подією перед Всеправославним собором. «Ми дуже розраховуємо і сподіваємося, що Патріарх Варфоломій почує наше звернення, що він почує молитви українців і прийме своє рішення з цього приводу», — сказав Андрій Парубій, зауваживши, що це питання об'єднало зал — за нього проголосували майже всі народні депутати, крім Опозиційного блоку.

«Не хотів би оцінювати політичні фракції, які є в парламенті, але мені видається, питання національної безпеки, розбудови та зміцнення української держави мають об'єднувати весь зал, — зауважив очільник законодавчого органу. — Це питання, в яких не може бути політичних позицій фракцій. І мені прикро, що не всі сили, представлені в українському парламенті, об'єднуються навколо фундаментальних питань буття і розвитку української держави».

Андрій Парубій наголосив: Верховна Рада не прийняла постанову чи закон, який регламентує релігійне життя. Йдеться про звернення до Патріарха, в якому повторюються молитви десятків мільйонів українців — посприяти створенню української помісної православної церкви.

Прес-служба апарату Верховної Ради України.
Фото прес-служби Верховної Ради України.

Ми очікуємо міжнародної підтримки у визволенні заручників та захисті суверенітету і незалежності

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Країна, яка обіцяла і гарантувала безпеку за Будапештським меморандумом після ядерного роззброєння України, завдала нам удару у спину», — пояснила Надія Савченко.

Президент ПАРЄ Педро Аграмунт привітав Надію Савченко із визволенням, зауваживши, що визволення її та Афанасьєва і Солошенка засвідчує, що демократія допомагає вирішити навіть найважчі питання. Також Педро Аграмунт закликав Україну та Росію активізувати дипломатичні зусилля в пошуках шляхів мирного врегулювання крупного конфлікту на Донбасі, який має наслідки у всій Європі і не тільки в ній. «Дуже важливо, щоб усі сторони виконали свої зобов'язання щодо припинення вогню на сході України, звільнили всіх заручників, організували демократичні вибори, у тому числі на територіях непідконтрольних українській владі. І врешті-решт, необхідно повернути Україні повний контроль над її міжнародними кордонами», — зазначив президент ПАРЄ.

Перший заступник Голови Верховної Ради Ірина Геращенко, коментуючи сесію ПАРЄ, відзначила, що ситуація в Парламентській асамблеї дуже непроста. «РФ задіює значні ресурси і працює з політичними групами, ми відчуваємо зміну позицій, пом'якшення риторики, заклик повернути росіян вже цього року, — написала вона на своїй сторінці у Фейсбуці. — Змінюється ситуація навіть у тих групах, що традиційно підтримували Україну в нашій боротьбі за європейські цінності і права людини. Ще один тривожний сигнал: чи не вперше в історії ПАРЄ доповідачу К. Зеленковій (Чехія), що готує доповідь про наслідки війни на Донбасі, відмовили в пролонгації терміну роботи над доповіддю, попри загострення ситуації на Донбасі.

Ще одним тривожним сигналом стало те, що в щорічній доповіді Генсека Ради Європи Турбьєрна Ягланда про права людини на 104 сторінках немає жодного слова про порушення фундаментальних прав людини в анексованому Криму і окупованому Донбасі. Сергій Соболєв поставив спільне від української делегації запитання Генсеку РЄ: як так трапилося? Тоді як ситуація на Донбасі, навпаки, загострюється. На те Ягланд заявив, що, мовляв, інформація про стан з правами людини в окупованому Криму і на Донбасі не увійшла в щорічну доповідь про права людини, бо до цієї доповіді включається інформація, отримана від спеціальних моніторингових місій РЄ. А оскільки до Криму і Донбасу ніякі місії торік не допускалися, то і жодної інформації у доповіді нема. Залізна логіка «ситої та забезпеченої» Європи: нема звіту — нема проблеми, і говорити нема про що. За словами Ірини Геращенко, українська парламентська делегація готує листа з обуренням такою позицією.



Учора по обіді все ж сталися і позитивні зрушення: Комітет ПАРЄ підтримав резолюцію щодо порушення територіальної цілісності та суверенітету України, анексії Криму з боку Росії «Політичні наслідки конфлікту в Україні», підготовлену депутатом з Чехії Крістіною Зеленковою. «Резолюція, серед іншого, нагадує про порушення територіальної цілісності та суверенітету України, анексію Криму з боку Росії та її підтримку сепаратистів. Також у документі звертається увага на погіршення ситуації в Криму з правами людини та репресивні заходи щодо кримських татар та нагадує Росії про її зобов'язання в рамках Мінських угод», — написала у Фейсбуці народний депутат України Світлана Заліщук. Тепер Резолюція має бути проголосована Асамблеєю.

Олександра КУЧЕРЯВА.

ДОСЛІВНО

Надія САВЧЕНКО, народний депутат України, член делегації Верховної Ради України у ПАРЄ:

— Путін не робив крок назустріч, а показував свою зверхність. Країна, яка обіцяла і гарантувала безпеку за Будапештським меморандумом після ядерного роззброєння України, завдала нам удару у спину.

На фото: члени української делегації народні депутати України Ірина Геращенко і Сергій Соболєв під час засідання ПАРЄ.

Фото з особистої сторінки у Facebook народного депутата України Ірини ГЕРАЩЕНКО.

Верховна Рада не прийняла постанову чи закон, який регламентує релігійне життя

Реальна співпраця громад спростовує вигадки про неї

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Полтаві відбулося засідання круглого столу з питань впровадження Закону України «Про співробітництво територіальних громад»** (на знімку). **Його організували** Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування **спільно з облрадою та ОДА за сприяння Німецького товариства міжнародного співробітництва (GIZ).



Народні депутати, управлінці, експерти, практики місцевого самоврядування зібралися в обласному центрі рівно через рік після проведених тут виїзних комітетських слухань зі згаданої тематики. Така увага до регіону зовсім не випадкова. Відкриваючи круглий стіл, голова комітету Сергій Власенко наголосив на тому, що саме Полтавщина є беззаперечним лідером у реалізації прийнятого два роки тому Закону «Про співробітництво територіальних громад». Адже з 37 офіційно зареєстрованих Мінрегіонбудом договорів про таке співробітництво 17 географічно «прив'язані» до громад Полтавської області. Із них п'ять проектів уже реалізовано.

До того ж лише грантове співфінансування з залученням коштів іноземних партнерів становило 100 тисяч євро. Левова частка всіх угод про міжмуніципальне співробітництво згуртувала територіальні громади краю на спільне розв'язання однієї з найпекучіших на сьогодні проблем — поводження з твердими побутовими відходами, ліквідація так званих стихійних звалищ і, власне, оздоровлення довкілля. Не менш важливим підґрунтям такого єднання стала необхідність забезпечити належну пожежну охорону передовсім у селах із придбанням спеціальних автомобілів, відремонтувати дороги, реконструювати амбулаторії сімейної медицини, створити сучасні трудові архіви тощо.

Водночас учасники засідання констатували: 17 регіонів нашої держави ще взагалі не долучилися до втілення в життя таких проектів міжмуніципального співробітництва. Хоча проблем там не менше, ніж на Полтавщині... За таких обставин Сергій Власенко вважає базовий закон таким, що «несправедливо недооцінений» багатьма територіальними громадами та їхніми очільниками. Тим паче що, на його переконання, йдеться про своєрідну дорожню карту для «еволюційного, а не революційного» реформування місцевого самоврядування із забезпеченням реальної добровільності та інших визначальних принципів демократії.

Саме поступовий, без адміністративного тиску, рух до укрупнення громад із використанням можливостей згаданого закону, вочевидь, запобіг би виникненню ситуацій, за яких деякі вчорашні сільради сьогодні хочуть вийти з об'єднаних утворень. Але не можуть через брак законодавчої бази... Тож у профільному комітеті парламенту, за словами його керівника, вже готують відповідні зміни до іншого закону, які даватимуть громадам можливість не лише для умовних «шлюбів» із сусідами, а й для цивілізованих «розлучень». Та ще важливіше запобігти набиванню таких гуль. За цих умов досвід «першопрохідців» взаємовигідної співпраці громад набуває особливого значення.

Деякі з них на Полтавщині взялися за втілення в життя справді інноваційних проектів, реалізувати які донедавна взагалі видавалося неможливим. Скажімо, заступник міського голови Миргорода Сергій Павленко розповів про те, як, здавалося б, типовий договір про створення умов для цивілізованого поводження з твердими побутовими відходами посприяє розширенню площі курортного міста-райцентру на чотири тисячі гектарів, тобто в півтора разу! Йдеться про міжмуніципальну угоду з п'ятьма довколишніми сільрадами, які в обмін на запровадження миргородськими комунальниками роздільного збору сміття на їхніх територіях погодилися «відірвати» від себе й передати місту прилеглі до нього території, де зазвичай господарюють «дачники». Зрозуміло, що цей договір може стати першим кроком до реального об'єднання громад.

Не менше вразив учасників круглого столу й проект «Співробітництво територіальних громад в частині делегування виконання завдань у сфері ведення Реєстру територіальних громад», який представила секретар Гребінківської міської ради Людмила Цапенко. Згідно з ним усі (!) 16 сільських рад району делегували згадані повноваження, в тому числі й стосовно реєстрації місця проживання громадян, відповідному міськвідділу їхнього райцентру. Останній, на відміну від сільрад, особливо віддалених і малочисельних, має для цього належне матеріально-технічне й кадрове забезпечення. Діятиме він, звісно, на умовах співфінансування. Проте іще важливіше те, що в такий спосіб фактично спростовуються відомі страшилки про додаткові витрати на децентралізацію, за якої, мовляв, свої реєстраційні та інші служби доведеться створювати мало не в кожному хуторі...

За бажання разом громадам цілком під силу знайти справді оптимальні варіанти реформування, що насправді не спустошуватимуть їхні скарбниці, а навпаки — поповнюватимуть додатковими надходженнями. З цим погоджувалися практично всі учасники круглого столу. Водночас вони привернули увагу до проблем, пов'язаних із необхідністю вдосконалення законодавчої бази стосовно фінансових аспектів співпраці, умов приєднання до таких договорів уже в процесі їхньої реалізації, відповідальності сторін тощо. Свої міркування з цього приводу та пропозиції до проекту рекомендацій круглого столу висловили народні депутати Андрій Река, Юрій Бублик, Олександр Дехтярчук і Віталій Курило, голова Всеукраїнської громадської організації «Клуб мерів» Володимир Удовиченко та інші.

Під час засідання презентували також навчально-практичний посібник «Співробітництво територіальних громад» за загальною редакцією доктора наук з державного управління В'ячеслава Толкованова та заступника керівника проекту Німецького товариства міжнародного співробітництва (GIZ) «Реформа управління на сході України» Тараса Журавля.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтава.

Фото автора

Шукатимуть компроміс щодо членів ЦВК

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Думками стосовно оновлення Центральної виборчої комісії, можливого арешту народного депутата Олександра Онищенка (група «Воля народу») та перспективи членства України в НАТО з «Голосом України» поділився заступник генерального директора з аналітичної роботи — директор політико-правових програм Центру Разумкова Юрій Якименко.

— Питання обрання нових членів ЦВК має розглядатися в парламенті після досягнення максимального консенсусу між фракціями і Президентом. Часткове оновлення не буде зрозумілим і не сприйматиметься суспільством. Має бути надана легітимність новому складу ЦВК для того, щоб не виникало питання, як проводитимуться вибори в семи округах і встановлюватиметься їх результат. Процес досягнення компромісів продовжуватиметься. Голосування за оновлений склад Центрвиборчкому може відбутися наступного пленарного тижня.

Можливий арешт народного депутата Олександра Онищенка залежить від того, наскільки дотримуватиметься процедура розгляду подання і подальших дій. Адже вже маємо прецедент з народним обранцем від фракції Радикальної партії Ігорем Мосійчуком, коли через недотримання порядку розгляду суд скасував постанову Верховної Ради про зняття недоторканності і його арешт. Тому нині в таких питаннях дуже важливо саме повне дотримання юридичної процедури. Чи вже надійшло подання на затримання Олександра Онищенка і відповідне доручення від глави парламенту Андрія Парубія до Комітету з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради — це питання внутрішньої діяльності законодавчого органу. Поки що немає політичного підтексту. Йде процедурний розгляд цього рішення.

НАТО продовжує підтримувати Україну в реформуванні Збройних Сил. Співпраця з Північноатлантичним альянсом для нас важлива насамперед із точки зору модернізації ЗСУ та їх приведення до готовності вступу в цей блок. Звичайно, що більше в органах НАТО прихильників України, посадовців, політиків, які бачать Україну майбутнім членом альянсу, то для нас буде легше проходити процедуру вступу. Зрозуміло, що є держави, які не бачать там нашої країни. Відповідні заяви лунають з уст, приміром, експрезидента Франції Ніколя Саркозі. Тому нам потрібно своє проукраїнське лобі, яке формується та посилюватиметься зокрема і в НАТО.

Сергій МЕЛЬНИК.

Ставимо нові монументи видатним землякам

Днями в Дніпровському районі столиці урочисто відкрили пам'ятник відомому українському поету, перекладачу та громадському діячу Андрію Малишку.

До цього в парку, який названо на честь поета, стояла тільки металева стела, встановлена в 2014-му з нагоди 102-ї річниці від дня народження Малишка. Одним з ініціаторів установлення нового монумента став відомий український поет, громадський діяч, Герой України Дмитро Павличко. А сам пам'ятник створив скульптор Роман Захарчук.

На постаменті фраза Андрія Малишка: «Україна моя, мені в світі нічого не треба, тільки б голос твій чути і ніжність твою берегти!».

— Вірші й пісні Андрія Малишка живуть повноцінним життям, вони на вустах українського народу, — зазначила, виступаючи на відкритті пам'ятника, міністр освіти і науки України Лілія Гриневич. — Вони передаються з покоління в покоління. І є люди, які співають їх і навіть не знають, хто автор цих рядків, думають, що це народна пісня. І це найвищий ступінь визнання...

Киянка Марія Василівна, яка була присутня на відкритті монумента, зізналася, що тривалий час була впевнена — пісня «Рідна мати моя» створена народом.

— І тільки потім довідалася, що написана вона на вірші Андрія Малишка й насправді називається «Пісня про рушник», — каже співрозмовниця. — Тільки за ці слова йому можна поставити пам'ятник. Ця пісня глибоко національна. У ній — уся душа України.

Освятив монумент Святійший Патріарх Київський і всієї Русі-України Філарет, зазначивши, що його відкриття досить знаменне в процесі декомунізації нашої країни.

— Нині триває знесення пам'ятників, які нав'язали нашому народу, — сказав Патріарх, — а замість них ми ставимо нові монументи справді видатним представникам українського народу. Вічна їм пам'ять, а Україні — слава!

Влад СЕМЕНЧУК.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення змін до статті 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» щодо звільнення від призову на військову службу під час мобілізації близьких родичів осіб, які загинули під час безпосередньої участі в антитерористичній операції

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до статті 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №16, ст. 255 із наступними змінами) такі зміни:

1. Частину другу доповнити абзацами четвертим - восьмим такого змісту:

«жінки та чоловіки, чиї близькі родичі (чоловік, дружина, син, донька, батько, мати, дід, баба або рідний (повнорідний, неповнорідний) брат чи сестра) загинули або пропали безвісти під час проведення антитерористичної операції з числа:

військовослужбовців або працівників утворених відповідно до законів України військових формувань, що захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, які загинули або пропали безвісти під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення;

працівників підприємств, установ, організацій, які залучалися до забезпечення проведення антитерористичної операції та загинули або пропали безвісти під час забезпечення проведення антитерористичної операції безпосередньо в районах та у період її проведення;

осіб, які загинули або пропали безвісти під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення у складі добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, за умови що в подальшому такі добровольчі формування були включені до складу утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів;

осіб, які загинули або пропали безвісти під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах її проведення у складі добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, але в подальшому такі добровольчі формування не були включені до складу утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів, і виконували завдання антитерористичної операції у взаємодії з утвореними відповідно до законів України військовими формуваннями та правоохоронними органами».

2. Після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Особи, зазначені в абзацах четвертому - восьмому частини другої цієї статті, у зазначений період можуть бути призвані на військову службу за їхньою згодою».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
31 травня 2016 року.
№1387-VIII.

Погрози прихильникам Євромайдану залишили невідомі на п'єдесталі демонтованого пам'ятника ленінському наркому продовольства, організатору грабіжницьких продзагонів Олександру Цюрупі перед будівлею Херсонського державного аграрного університету. Їх обіцяли повісити на тому самому п'єдесталі. Ректорат вузу відреагував негайно — провокаційний напис видалили, *передає наш власкор Сергій Яновський*



На енергоблоці №3 Рівненської АЕС триває поточний ремонт, термін якого продовжено до 4 серпня, *інформує наш власкор Олександра Юркова*

Вадим ЧЕРНИШ: «Мешканці окупованих територій мають право бути інтегрованими у свою країну»

Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України — «наймолодше» в уряді. Розташовується в одній будівлі із Центральною виборчою комісією. На поверсі з кабінетами — червона килимова доріжка, двері по обидва боки довгого коридору і ще стара табличка: «Державне агентство України з питань відновлення Донбасу».

Міністр Вадим Черниш** (на знімку) **дає інтерв'ю у приміщенні з абсолютно голими стінами, яке використовується як зала засідань. За овальним столом із простими офісними стільцями ледь не щодня засідають представники міжнародних організацій та обговорюють проекти на сотні мільйонів доларів. У штаті відомства сьогодні — міністр і три заступники. І все.

«Підміняти або дублювати собою радянську систему компартійного контролю міністерство не збирається і не буде», — категорично заявляє на початку розмови міністр. Він оперує звітами ООН, дослідженнями європейських організацій та пропонує брати на озброєння міжнародний досвід. Хоч би якими особливими ми почувалися, Україна — не перша країна, яка переживає військовий конфлікт та долає його наслідки.



— Вадиме Олеговичу, ваше міністерство — у процесі створення, але від нього вже чекають на результати. Чи володієте ви ситуацією — як, наприклад, вирішується питання житла для переселенців, це найбільша проблема? Чи виділення землі для тих, хто хоче побудуватися власними силами?

— На мою думку, не повинно бути створено структур, які б пронизували всю країну в командно-адміністративній системі. Де б міністр давав команду — і одразу виділяли б земельну ділянку. Має працювати система, щоб земельну ділянку виділяли. Причому всім людям, за законом.

Мені дуже важко уявити, як американського президента у куточку ловлять якісь громадяни і кажуть, що десь там дах тече. Або в якомусь штаті чи громаді шматок землі не виділяють. Для мене це дуже дивно. Це ж не питання центральної влади — це питання людей. Децентралізації. А координаційні, роз'яснювальні функції, відповідно до повноважень, стратегічне планування тощо — звичайно, все це ми робитимемо.

— Як можна говорити про політику щодо окупованих територій чи переселенців, коли навіть заяви урядовців суперечать одна одній, а політики підливають олії у вогонь?

— Так, багато хто навіть із чинної влади не розуміє термінів та їхнього значення. Гуманітарна координація, міжнародне гуманітарне право — для багатьох це одне й те саме. Розбудова миру — в уявленні багатьох це означає просто стояти на лінії зіткнення і контролювати, хто виїжджає на підконтрольну територію.

— Назвіть, будь ласка, основні напрямки роботи міністерства.

— Політика щодо непідконтрольних територій — один напрямок. Політика щодо окупованих територій — Крим і Севастополь — окремо. Міжнародне гуманітарне право. Реальні речі, які робляться на місцях, повинні моніторитися українською владою. Розбудова миру. Внутрішньо переміщені особи. Склалося так, що їх розглядають лише як соціальну групу, яка потребує постійної допомоги у вигляді соціального захисту. Тобто виплатили 884 гривні — і, в принципі, вже щось держава зробила. Насправді потрібні зовсім інші підходи. У громади мають бути інструменти для вирішення проблем.

До речі, це світовий досвід, — вирішення проблем конкретних громад, які стикнулися зі збройним конфліктом. Тому для нас пріоритетні ці завдання. Є міжнародний документ із оцінкою постконфліктних потреб, який склали і підписали ООН, Світовий банк та ЄС — тобто ті інституції, які протягом кількох десятків років стикаються з необхідністю долати конфлікти *(співрозмовник гортає документ під назвою «Оцінка відновлення та розбудови миру. Аналіз впливу кризи та потреб на Східній Україні»*. — **Авт.)**

— А хіба у нас зараз стадія постконфлікту? Війна триває...

— Якщо брати країну в цілому — так, ми в конфлікті. А якщо береш рівень громад — то є ті (наприклад, Слов'янська), які вже не в конфлікті. Для яких є його наслідки: руйнування, велика кількість внутрішньо переміщених осіб. Причому переміщених із однієї частини Слов'янська в другу, бо зруйноване житло, і ці люди не мають статусу ВПО. А є громади — такі, як Мар'їнка, — розташовані у зоні конфлікту. Це залежно від того, який рівень ви бачите.

Після того, як Мінські угоди почали ледве-ледве реалізовуватися, конфлікт із високим рівнем інтенсивності перейшов у нижчий. Він щоразу поновлюється, коливається, але до того рівня, коли вважався найбільш інтенсивним, не доходить. Тобто якщо говорити про державу в цілому — ми в конфлікті. І навіть є громади, які безпосередньо не на лінії зіткнення, але вражені конфліктом. Львів, Дніпро. Тому що переселенці створюють навантаження на соціальну інфраструктуру — школи, дитячі садочки тощо. І в деяких громадах ми бачимо напруження між місцевими і тими, хто прибуває.

— Виходячи з міжнародної практики подолання наслідків збройних конфліктів, — що потрібно зробити насамперед?

— Перший компонент. Реконструкція і відбудова критично важливих об'єктів соціальної інфраструктури, відновлення пріоритетних соціальних послуг. Короткострокова соціальна підтримка. Ліквідація шкоди довкіллю.

Другий компонент. Економічне відновлення. Короткострокові та тимчасові робочі місця. Звичайно, довгострокові було б краще. Але ж це зараз треба вирішити. Ми вже два роки в конфлікті, але все одно потребуємо невідкладних заходів реагування. Далі — спроможність у сфері економічного планування на місцях. Відновлення діяльності дрібних і малих підприємств. Відновлення фінансових послуг.

Третій компонент. Соціальна стійкість, розбудова миру та громадська безпека. Переселення та стійкість приймаючих громад. Реінтеграція тих, хто повертається. Примирення і розвиток довіри. Захист населення, ураженого конфліктом. Доступ до правосуддя.

Наскрізні питання: гендер, права людини, місцеве самоврядування, механізми впровадження, а також внутрішньо переміщені особи. В усьому світі відточений механізм. Для чого вигадуємо велосипед? Тому ми запропонували на підставі цього документа прийняти програму на рівні держави. Написали концепцію для затвердження урядом.

— І яка реакція?

— За регламентом, потрібно 10 днів, щоб усі органи влади надали нам свої зауваження на концепцію. Майже 100 громадських організацій були задіяні в цьому процесі. Але вже минуло і 10, і 20, і 30 днів... Написали документ — а нас питають: що таке розбудова миру, що ви таке написали? Пояснюємо документами ООН, витягами з теоретичної літератури, практичними рекомендаціями, методиками...

Усі говорять про відновлення, про інфраструктуру. Але це спрощений підхід. Інфраструктура не вирішить проблеми у приймаючих громадах, не зніме напруження. Навіть усередині Донецької області. Де все одно велика кількість осіб, які створюють тиск на ринок нерухомості, на оренду житла, на дитячі садочки тощо. Тобто комплексність залежить від багатьох чинників. Якщо ми говоримо про розбудову і зняття напруження між приймаючою громадою і тими, хто приїжджає, — це теж належить до певної розбудови миру.

У Харкові взагалі не було збройного конфлікту. Та його наслідки відчуваються у громадах, які не були уражені зовсім. Наступне, що я бачу, — це і підтримка громад із точки зору децентралізації. Децентралізація передбачає передачу повноважень не на рівень регіону, а на рівень громад. Їм видніше, скільки місць додати в дитячі садочки. Але громади треба натренувати, як бачити пріоритети.

— Про конфлікти переселенців і приймаючих громад не заведено говорити на урядовому рівні, та й місцеві чиновники «на людях» не озвучують такі проблеми. Але це не означає, що їх нема. Ви зараз сказали: це — наслідки і їх треба долати. Як?

— Є два діаметральні підходи. Можна, звичайно, тримати переселенців окремо і говорити, що це — група, яка потребує соціального захисту. Але як бути з тими, хто сюди приїхав і за жодних умов не повернеться на попереднє місце? Через невеликий проміжок часу вони вже повинні стати місцевими. Їх не мають тримати як переселенців. Для цього потрібно знайти житло, роботу, і соціальна інфраструктура додатково має витримати навантаження.

Підхід до внутрішньо переміщених осіб потрібен комплексний. Якщо говоримо про інтеграцію, то людина інтегрувалася в місцеву громаду — і все. Якщо йдеться про реінтеграцію після повернення, то мова — про деокупацію, про встановлення контролю. І тоді людина повертається у свою громаду. Звичайно, є такі, хто постійно повторює собі: ну все, через півроку я повернуся.

— І скільки таких людей, готових повернутися за півроку, і таких, хто не повернеться вже ніколи?

— Дуже цікаво. Я говорив із народним депутатом із Донецька, вона зізналася: за будь-яких обставин не повернеться, навіть якщо буде встановлений контроль із боку української влади. Але загальних досліджень серед ВПО ніхто не проводив.

— Які пропозиції щодо вирішення проблеми переселенців ви вже маєте?

— За законом за ВПО відповідає Міністерство соціальної політики, але ми намагаємося впливати на цей процес. Дуже багато прав порушується. Така собі «м'яка» дискримінація. Багато бюрократичних речей, які треба подолати. Які на практичному рівні створюють перешкоди в реалізації прав таких людей. Є рекомендації Ради Європи 2006 року щодо захисту прав внутрішньо переміщених осіб. Це практично дорожня карта. Ми ще маємо багато попрацювати, щоб її впровадити.

Рекомендації — це soft power або soft law. Якщо колись ти звернешся до Європейського суду із прав людини, можеш побачити, що ці рекомендації суд сприймає як «м'яке право», на якому базуватимуться рішення суду. Це не означає, що ми повинні покладатися на суд, — ні, маємо реагувати одразу при порушенні прав. Але про суд не забувати, бо з держави тоді стягатимуться кошти. Є багато речей, які потрібно змінювати на рівні сприйняття, а є — на рівні підзаконних актів. Щоб не створювати умов для дискримінації.

— Якою буде політика міністерства щодо тимчасово непідконтрольних територій Донецької й Луганської областей? Наприклад, що ви думаєте про роботу підприємств, зареєстрованих чи перереєстрованих на контрольованій частині, але які фактично ведуть бізнес по той бік фронту?

— Сотні тисяч людей працюють на непідконтрольних територіях на підприємствах, які сплачують податки до державного бюджету і забезпечують валютну виручку на сотні мільйонів доларів. Яку ми частково продаємо, а частково — використовуємо для того, щоб купувати газ тощо. Працівники на цих підприємствах отримують зарплату на картки українського Ощадбанку.

Тільки на Укрзалізниці на непідконтрольній території працювали 26 тисяч осіб. Множимо на три — кількість членів родини. Це стільки людей усвідомлювали, що живуть завдяки Україні. Представники одного підприємства по той бік лінії розмежування на Новий рік включалися скайпом із офісом на підконтрольній території. Українська символіка, прапорці українські на підприємстві. Це все вони зберігають.

Ти позбавляєш людину зарплати, а їй кажуть: ось, мовляв, є у нас місцева військова служба. Склад із тушонкою охороняти, приміром. Людина думає: начебто зла не чинитиму. Україна мене позбавила зарплати, ну піду там поохороняю. Чи контрабандою займуся. Для чого підштовхувати до такого кроку?

— Крім роботи підприємств — як іще Україна може зберігати частковий контроль чи присутність на тих територіях?

— Майже 20 тисяч осіб переміщуються через лінію зіткнення щодня. Ці люди є інформаційними провайдерами. Це не вежа, де глушитимуть мовлення засобами радіоелектронної боротьби. Людина приїздить і на власні очі бачить. Кого вона першого зустрічає, коли перетинає лінію зіткнення? Прикордонника, військового, працівника СБУ. На жаль, серед цих працівників трапляються люди, які дискредитують українську державу.

Не треба сіяти ненависть навіть у побутових речах. Коли люди приїжджають сюди — вони бачать, що бандерівців, готових їх заживо без солі з'їсти, тут немає. Виявляється, тут є демократія, на відміну від непідконтрольних територій. Виявляється, тут можна навіть критикувати владу. Можливо ще скористатися і невеликими, але соціальними благами. Все це щодо мешканців непідконтрольних територій має працювати.

Наприклад, є проблема з відкриттям у Луганській області пункту перетину в Золотому з боку непідконтрольних територій. Щойно активізуємо рух через лінію зіткнення, одразу зустрічаємося по той бік із тими, хто за підтримки РФ контролює ситуацію де-факто. Щоб не давати людям вільно рухатися. То це означає, що вони вбачають у цьому якусь загрозу.

Є кілька варіантів щодо поводження із мешканцями непідконтрольних територій. Перший: давайте ізолюємо їх, і вони через деякий час передумають. Другий: нехай що хочуть, те й роблять. Це вкрай нерозумні речі, які ми не можемо сприймати. Ми кажемо: це наші люди, і з ними потрібно контакту-

вати. Ніхто не стверджує, що потрібно контактувати з Плотницьким, Захарченком, із цими самозванцями. Бо ми не вважаємо, що вони представляють людей, які там живуть. Вони представляють дефакто самих себе, збройні формування і є представниками тих напрямків, які очолюють військові чи спецслужби Російської Федерації.

Приклад: працює людина, батько й мати — пенсіонери, на непідконтрольній території. Він сам ледь знайшов де жити, не може сім'ю вивезти. А політики кажуть: мовляв, усі нормальні звідти давно виїхали. А 450 тисяч дітей, які, за статистикою, мешкають там, — вони чим завинили?

Тому я вітаю те, що робило Міністерство освіти й науки, спростивши для абітурієнтів із Криму й Донбасу процедуру вступу до вишів. Вона ще не відпрацьована, але маємо дати змогу цим людям бути інтегрованим у свою країну. А не в якусь міфічну «республіку», не в Російську Федерацію. Нам потрібно зберігати зв'язки і ставитися до них як до тих, хто перебуває в заручниках у людей зі зброєю і в обставин, які там склалися. Тоді ми розумітимемо, як реінтегрувати і території, і населення до нашого спільного конституційного простору.

— Чи вважаєте ви можливим примирення людей по обидва боки лінії розмежування? Якщо так, то коли це станеться і що треба робити?

— Ми бачимо, як сьогодні сіється ненависть по той бік, — то намагаються зібрати на неконтрольованих територіях списки дітей, батьки яких загинули, інших людей і тримати їх у такій групі, називаючи українців карателями. Тобто це способи, які зараз провокуються фахівцями з російських спецслужб, налаштованих на те, щоб конфлікт підтримувати довго. І якщо ми навіть отримаємо контроль над кордоном... Багато хто думає: ось, мовляв, тоді ми все одразу проведемо. Ні. Ви отримуєте майже три мільйони людей, які вас не сприймають. Ви отримуєте конфлікт. І незалежно від того, контролюєте ви кордон чи ні, — це все одно ситуація конфлікту. Просто інший його вимір.

У нас спільне українське суспільство. І в цьому конфлікті немає національного компонента, як це було в колишній Югославії. У нас конфлікт штучно спровокований. Намагалися штучно створити національну ідентичність — «новоросы». У спецслужб і політичного керівництва Російської Федерації це не вийшло. Намагалися притягнути конфлікт за лінією церкви, щоб грати на відмінностях, — не вийшло. І не тому, що така була державна політика. Не вийшло, бо суспільство цього не сприймає. Немає в цьому конфлікті таких ознак, щоб неможливо було за кілька років інтегрувати населення в українське суспільство в цілому. Немає таких суперечностей, які неможливо було б подолати.

— У суспільстві неоднозначно ставляться до ідеї відновлення Донбасу за бюджетні кошти. Або, скажімо так: виключно за бюджетні кошти. Чи залучатимуться в тому числі кошти міжнародних організацій та приватного бізнесу?

— Міжнародне співтовариство допомагає, не тільки тримаючи санкції проти Російської Федерації. Україні вже надали ресурси для подолання наслідків — це сотні мільйонів доларів. Від німецької кредитної установи KfW — 300 мільйонів євро, від Європейського інвестиційного банку — 200 мільйонів євро. Тобто 500 мільйонів євро надані Україні за рахунок лише двох інституцій.

Також є ціла низка грантових проектів. Частина програм, які навіть не стосуються сходу України, але замикаються на схід. Єдина проблема — у міжнародних донорів виникає питання про прозорість.

— І не лише у них.

— Так, і у мене також. Оскільки у міжнародних партнерів існує недовіра до центрального уряду, з урахуванням сумного попереднього досвіду, і напряму уряду давати грошей не хочуть — треба повернути довіру. Як? Є кілька міжнародних механізмів, яким довіряють. Один із них — трастовий фонд. Український відповідник — цільовий фонд, оскільки гроші даються на відповідні цілі за участю кількох партнерів. Ми спочатку створюємо модель, показуємо донорам, як вона працюватиме, — а вона має бути двовіконною. Хочеш іти через ООНівські проекти — звертаєшся до уряду, але адміністративним агентом буде ООН. А хочеш іти з проектами соціально-економічної спрямованості, більш потужними, — ідеш через вікно Світового банку.

Якщо нам вдасться запустити проект, то навіть за умов незначного фінансування на самому початку партнери побачать, як кошти пройшли по нормальних процедурах, — тоді почне повертатися довіра. Через те, що ми не діяли в цьому напрямку достатньо активно, сотні мільйонів пішли повз Україну в зв'язку з сирійською кризою. Тобто ми як держава втратили час і частину донорських коштів, які потенційно були б залучені до української економіки або на вирішення проблем, пов'язаних зі збройним конфліктом тут, в Україні. І зараз привернути увагу знову дуже складно.

— Вирішення проблем мешканців Криму і Севастополя ви назвали окремим напрямком. Що являтиме собою ця робота?

— У Криму в чистому вигляді окупація. Якщо тут (на Донбасі) Росія свою присутність заперечує, то по Криму — ні. Там теж треба зберігати для людей змогу інтегруватися до українського простору. Давати можливість дітям вступати до українських вишів. Зберігати контакти на рівні друзів, родичів і т. ін. Звичайно, національний компонент ми також повинні враховувати. До речі, мій перший заступник — представник Меджлісу кримських татар. Дуже потужно працює громадянський сектор навіть по тих речах, якими влада мала б займатися. Наприклад, складає перелік державної власності, яка заморожена чи захоплена.

— А офіційних даних таких немає?

— Вони є, але ще не відпрацьовані. Коли будуть готові, інформуватимемо. Звичайно, цю роботу ми проводимо. Повертаючись до Криму. Є кілька речей, важливих у тому числі з точки зору міжнародного права. Перша — споживання газу, який належить і є виключною власністю народу України. Друга. Проходження суден, проліт літаків — усе це може відбуватися лише зі згоди української держави і зі стягненням відповідних платежів. Питання будівництва керченського мосту — гадаю, треба далі працювати у відповідності з конвенцією ООН, у тому числі — із застосуванням міжнародного морського права.

І оскільки це в чистому вигляді окупація, то в чистому вигляді держава-окупант має дотримуватися Женевських конвенцій. А це і заборона переслідування цивільного населення. Мають бути створені механізми, щоб ці норми гуманітарного права — норми прямої дії, до речі, — витримувалися. Також потрібні, звичайно, політико-дипломатичні зусилля, які ми не можемо робити самі, а лише з іншими органами, з Міністерством закордонних справ.

Маємо розробити інформаційну стратегію щодо Криму разом із Міністерством інформаційної політики, і це є в операційному плані уряду. Зараз думаємо, в яких секторах можемо зберегти зв'язки з громадами чи людьми, котрі підтримують Україну.

Ми усвідомлюємо, що багато хто у Криму, щоб вижити, змушений отримувати російський паспорт. Тут дехто закликає визнати їх зрадниками. Категорично не погоджуюся з такою позицією. Щоб вижити, щоб отримувати пенсію, яку ми не можемо платити, бо на тій території немає органів влади України, людина іде за російським паспортом. Нам написав 75-річний мешканець Криму. Каже: «Мене називають зрадником, але я не маю за що жити, хочу отримувати пенсію». Звичайно, треба виходити з того, що є фактичні обставини, з якими ми не погоджуємося і з якими будемо боротися. Але життя людей, які хочуть залишатися з Україною, не можна наражати на небезпеку. Зробити так, щоб усі 300 тисяч кримських татар виїхали? То цього й домагається окупант. А для того, щоб жити, цим людям потрібно водити дітей до російських шкіл, користуватися російськими лікарнями...

Маємо дати чесну відповідь: як ми виходимо з цієї ситуації, навіть бюрократичної? Багато політиків уникають цього питання. Потрібно мати мужність, розум... І грати в шахи, а не з рогатки стріляти чи намагатися чапаєвським наскоком робити складні речі.

Одна зі складових миру — сильний сектор безпеки. Це стримує агресора. Але це не єдина складова. Решта — економічні, соціальні, інформаційні сфери — мають відігравати значну роль у деокупації та реінтеграції територій.

— На скільки років розрахована робота вашого міністерства?

— Ой, тут роботи... Щоб орган був дієздатним, потрібно його насамперед створити. В наших бюрократичних умовах це надзвичайно складно. Немає фінансування, а без нього не можемо почати набирати людей. Коли створимо, першим завданням буде навчити кадри, залучити кращі практики, розробити документи. А далі подивимося. Цей конфлікт створив стільки проблем, що для їх подолання знадобиться кілька років. Хотілося б, звичайно, щоб із наслідками вже розібралися, і таке міністерство стало непотрібне.

Інтерв'ю провела Ліна КУЩ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ДОВІДКОВО

Українські підприємства, розташовані на непідконтрольних уряду територіях Донецької і Луганської областей, за 2015—2016 рр. сплатили податки у розмірі 5,7 млрд. грн. та надали за цей період валютну виручку в сумі 1071,15 млн. дол.

У НОМЕР

Гібриди самі себе обстрілюють...

За минулу добу (дані на 21.06) бойовики 41 раз обстріляли позиції ЗСУ, застосовуючи при цьому великокаліберну зброю, заборонену Мінськими домовленостями. **Про це йдеться у зведенні прес-центру АТО.** На донецькому напрямку під прицільною увагою противника була Авдіївка, Невельське, Новосілки, шахта «Путилівська» («Бутовка»)... На маріупольському напрямку ворог бив по наших опорних пунктах поблизу Мар'їнки, Гранітного, Тарамчука й Гнутового, Красногорівки. По укріпленнях у районі Широкиного російські окупанти вели вогонь зі стрілецької зброї, озброєння БМП, 82- і 120-міліметрових мінометів. На Луганщині неподалік від Щастя активно діяли ворожі снайпери.

У штабі АТО стверджують: провокації російських окупаційних військ у районі проведення антитерористичної операції з метою обвинуватити Україну в порушенні Мінських домовленостей не припиняються ні на мить. Бойовики готують ще «зустрічі з мирними жителями», на яких хочуть «повісити» на ЗСУ обстріли, котрі вони самі й ведуть.

«Ворог розміщає свої артилерійські підрозділи й танки в житлових кварталах тимчасово окупованих міст і селищ, знаючи заздалегідь, що українські бійці не стрілятимуть у відповідь по мирних жителях. Противник веде вогонь переважно в нічний час, коли патрулі ОБСЄ не можуть фіксувати його злочинні дії», — **повідомляє прес-центр штабу АТО.**

За даними штабу, учора в «ДНР» мала пройти нарада з головами прифронтових населених пунктів, на якій «влада» квазіутворення повинна була обговорювати питання недотримання української стороною Мінських домовленостей. А напередодні для підготовки «ще одного доказу» російські окупанти відкрили провокаційний вогонь із мінометів калібру 82 мм по позиціях українських підрозділів, а потім у тимчасово окупованому Комінтерновому, випустивши при цьому 6 мін, що спричинило пожежу й руйнуванню цивільного житла.

Крім цього бойовики 20 червня вночі обстріляли з танків житлові квартали Красногорівки. Є постраждалі серед мирного населення і руйнування житлового сектору. Цей факт зафіксували спостерігачі групи СЦКК «Красногорівка» у присутності патруля ОБСЄ.

За оперативним даними групи «ІС», по кільцевій дорозі в районі Донецька — між з'їздом на Сніжне й Петровським районом — відзначається активний рух автотранспорту бойовиків (протягом доби до 30 одиниць в обидва боки). Там триває доукомплектування запасів матеріально-технічних засобів угруповання противника, націленого на Мар'їнку та Красногорівку.

Раніше представник України в підгрупі безпеки Євген Марчук повідомив, що на останньому засіданні Тристоронньої групи в Мінську сторони практично домовилися про відведення військових підрозділів від лінії розмежування на деяких ділянках. Зокрема в інтерв'ю «Громадському ТВ» він сказав:

— Підхід «усе й відразу» або «усе або нічого» сьогодні вже не працює, гігантські величини задіяні у вирішенні цього конфлікту. Тут і геобалістика, і наближається червень—липень — розв'язання проблеми санкцій стосовно Росії — продовжувати чи не продовжувати? Треба розуміти, що всі учасники переговірного процесу в Мінську, крім лідерів «нормандської четвірки», рішень не ухвалюють. Учасники переговорного процесу напрацьовують компромісні пропозиції, бо ідеальні пропозиції має кожна сторона. Можна дати їх керівникам, нехай вони їх озвучують, а реалізувати їх потім не можна. Мінський формат — це напрацювання можливих компромісів. Кожна зі сторін, ідучи на переговори, погоджує позицію й обсяг компромісів, відступу й наступу в дипломатичному сенсі на всіх рівнях... Сподіватися, що Мінський процес вирішить питання, не треба. Переговорний формат не можна розглядати як те, що розв'яже проблему. Це — інструмент. А рішення приймуть президенти України, Росії, Штатів і НАТО якоюсь мірою.

Ольга ВІТЕР.

СПІВЧУТТЯ

Відійшов у вічність екс–очільник Прикарпаття Михайло Вишиванюк



Серце Михайла Васильовича зупинилося 18 червня на 64-му році життя. Пан Вишиванюк двічі очолював Івано-Франківську ОДА — з 1997-го по 2005 рік та з 2010-го по 2013 рік. Народився 13 жовтня 1952 року в селі Іванівці Коломийського району. Після служби в армії (1971—1973) здобув спеціальність «інженер-механік» у Дніпропетровському сільськогосподарському інституті. Упродовж 1995—1999 років навчався у Прикарпатському університеті імені В. Стефаника на факультеті «Правознавство». У 2002-му здобув науковий ступінь кандидата економічних наук. До переходу на державну службу 26 років працював на виробництві. Його практичний досвід як керівника формувався в галузі сільського господарства. 1981 року очолив правління колгоспу імені Степана Мельничука в Коломийському районі. Згодом домігся його реорганізації, і колгосп став одним із перших акціонерних товариств. У 1992-му та 2001 роках отримав Державну премію України в галузі архітектури. Нагороджений медаллю «За трудову відзнаку» (1986), відзнаками Президента України — орденом «За заслуги» III (1996) і II ступеня (1999), орденом Честі Грузії (2003).

Світлий спомин про патріота рідної землі, вмілого керівника та доброї людини назавжди залишиться в серцях його земляків. Щирі співчуття родині та близьким покійного.

Михайла Вишиванюка поховають сьогодні в рідному селі Іванівці.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Фото прес-служби ОДА.

Десант починає і перемагає

В'ячеслав Зайцев, «кіборг» із Запоріжжя, — про фронтовиків



У Запоріжжі діє Консультативний центр для учасників АТО. З початку роботи його фахівці зустрілися з 6 тисячами бійців та членів їхніх родин. І це за умови, що у самому обласному центрі налічується майже дві тисячі учасників війни на сході. Наша ж розмова з керівником консультативної ради учасників АТО при голові Запорізької ОДА В'ячеславом Зайцевим торкалася найбільш гострих проблем, які виникають практично у кожного бійця, що повертається з фронту.

Земля–годувальниця

— Наша мета тоді була проста, — каже В. Зайцев, — захист інтересів учасників АТО. А це ті, хто повернувся, ті, хто сьогодні на фронті, а також офіцери та контрактники ЗСУ. Одразу ж викристалізувалися п'ять напрямів роботи. Із них найперший — юридичний. Сьогодні проблема надання статусу учасника АТО фактично закрита, а в 2015 році вона була дуже актуальною. Друга ж проблема — земельна — залишається найскладнішою, зокрема в обласному центрі. Причина — у відсутності генплану міста, який, можливо, затвердять восени. І тоді міським учасникам АТО планується виділити 80 га в районі запорізького аеропорту. Втім, це лише приблизно 500 ділянок...

У процесі вирішення й відведення земельної ділянки у приміському Вільнянському районі, де ветерани АТО збираються організувати виробничий сільськогосподарський кооператив для спільного і механізованого обробітку землі.

Коли нема часу полікуватися та відпочити...

«Ще одна важлива справа — медична і психологічна допомога. Її надають волонтерські організації. Особливо щодо роботи професійних психологів. Нині в місті діє центр «Побратим», також психолог працює і у відомому хостелі «Солдатський привал» на вокзалі «Запоріжжя-1».

Практично нема проблеми із санаторним лікуванням. І не лише у запорізьких оздоровницях на Азовському морі, а й по всій Україні. Тут велику допомогу надає департамент соцзахисту Запорізької ОДА і спонсори. Втім, охочих менше, ніж пропозицій. Адже у всіх — робота, особливо коли вона в приватних фірмах, її і не залишиш, а ще — сім'ї, громадська діяльність. Ось у мене, наприклад, два поранення — і проблема, скажу, вже не в них, а в тих болячках, які повилазили (адже рік в окопах на здоров'ї таки позначається). Але щодня через різні турботи відкладається не лише санаторне лікування, а звичайний лікарняний стаціонар...

Тому Запорізька міськрада підтримала рішення про виділення вже цього року 418 тисяч гривень для створення на базі фізіотерапевтичного відділення міської лікарні № 3 фактично санаторного закладу без відриву від місця проживання. Щороку — до 2018-го включно — на згадане відділення будуть виділені приблизно такі само кошти.

Ще один із напрямів — це освіта. Як відомо, і учасники АТО, і їхні діти можуть навчатися у вишах без складання ЗНО, а лише після внутрішніх іспитів того чи іншого університету. Гуртожиток їм теж надається безплатно. Це питання відпрацьоване, ми тримаємо його на контролі.

Дитячий відпочинок переважно пришкільний — цього літа відпочинуть, зокрема, понад 12 тисяч юних жителів обласного центру. Щодо сімей загиблих (їх у області 113), то діти безплатно будуть оздоровлені на морі», — каже співрозмовник.

Квартирне питання псує

— Однією з нагальних проблем є безквартир'я, зазначає В'ячеслав Зайцев. — Значною мірою воно торкається військовослужбовців частин, дислокованих у містах області, і меншою — воїнів АТО. Втім, і тут проблема існує. Станом на сьогодні на вторинному ринку придбано понад 20 квартир для сімей загиблих та двох тяжкопоранених воїнів. Ще 45 перебувають на квартирному обліку (і їх число зростає), у тому ж списку — і 203 учасники війни в Афганістані.

Щодо військовослужбовців, наприклад, 55-ї артилерійської бригади, то тут трішки крига скресла. На вільних землях цієї частини збираються закласти 120-квартирний будинок. На це вже Міноборони виділило сім мільйонів гривень. Утім, зважаючи на нинішні ціни, існує небезпека, що, в кращому варіанті, ці гроші будуть поховані вже у котловані...

Щодо учасників АТО і «афганців», то вже не перший рік у місті триває тяганина навколо території колишньої частини ППО на бульварі Гвардійському. В результаті тривалого листування з'ясувалося, що земля під частиною, розформованою ще 2003 року, — міська, а руїни, або, за документами, будівлі (вони ніким не охороняються з того часу, як їх залишили військові) — Міністерства оборони. Скептики впевнені, що нічого з тією територією під містечко для ветеранів двох останніх війн не вийде. Навіть коли у міністерстві щось з місця і зрушить, то вже військова прокуратура негайно опротестує те рішення. І руїни ще десятиліттями лякатимуть перехожих у майже самісінькому центрі міста.

Оптимісти ж упевнені, що містечко на 300—400 квартир — це не лише розв'язання важливої соціальної проблеми, а й поштовх для економіки міста, будівельна галузь якого ледь жевріє із самого початку 1990-х років.

І на завершення бесіди В'ячеслав Зайцев — вже як історик — провів аналогію з Римською республікою. За її часів уже був добровільний призов, утім, республіка надавала своїм захисникам земельні наділи. Тобто люди, які стали зі зброєю в руках на захист держави, отримували статус своєрідних її акціонерів. На жаль — це вже ми від себе — у багатьох питаннях відносин держави і громадян нам до тієї республіки (509—27 роки до н. е.) ще, як мовиться, крокувати і крокувати. Втім, головна ознака держави таки лишається з часів не лише Риму, а й єгипетських пірамід: підтримка, передусім, тих, хто у скрутну хвилину підтримав її...

Бесіду вів Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

На знімку: В'ячеслав Зайцев, «кіборг» ДАП, депутат Запорізької міськради.

Фото з архіву автора.

ДОВІДКОВО

Зайцев В'ячеслав Олексійович — вчений-історик, завідувач наукової бібліотеки Національного заповідника «Хортиця». Рік відвоював у зоні АТО, гранатометник, один із «кіборгів» донецького аеропорту, нагороджений орденом «За мужність» третього ступеня, двічі поранений. Депутат Запорізької міськради (фракція БПП), голова постійної депутатської комісії з питань освіти, культури, спорту, молоді та туризму.

В'ячеслав потрапив у першу хвилю мобілізації до 79-ї десантно-штурмової бригади (Миколаїв). Саме бійці згаданої бригади, а ще 25-ї повітряно-десантної бригади (Дніпро) і стали ініціаторами створення Запорізької ради ветеранів АТО.

Тут лікують душевні рани

Першому Центру допомоги учасникам АТО при Дніпропетровській ОДА виповнився рік

У травні минулого року група дніпровських волонтерів вирішила створити організацію, у якій бійці, що повернулися з фронту, могли б одержати підтримку та допомогу. Ідею презентували місцевій владі, знайшли розуміння й підтримку — так у Дніпрі з'явився Центр допомоги учасникам АТО при Дніпропетровській ОДА.

Минулого тижня центру виповнився рік. Що було зроблено, з якими труднощами стикаються волонтери сьогодні, розповіла на прес-конференції 14 червня координатор Наталя Шуліка.

— У травні 2015 року, коли тільки почав організовуватися центр, ми ще не розуміли, як саме він працюватиме. Але ми розуміли, що хлопці, які повернулися з АТО, не можуть реалізувати свої соціальні права, оскільки часто не знають про них. Більше того, цих прав не знали й люди, які за своїми службовими обов'язками мали б надавати їм допомогу, — зазначила Наталя Шуліка. — І ми вирішили, що центр надаватиме не тільки консультаційні послуги, а й займатиметься практичною роботою, щоб доводити запити хлопців до логічного завершення.

Ідея виявилася настільки затребуваною, що паралельно активісти почали створювати аналогічні центри у всіх 22 районах області. Дніпровський досвід високо оцінили на державному рівні. Уже в жовтні 2015 року указом Президента України аналогічні органи були створені при ОДА в усіх областях.

Запити бійців змінюються

За словами координатора, рік тому основними запитами бійців, котрі повернулися з АТО, були одержання статусу учасника бойових дій, оформлення пільг і гарантій, отримання земельних ділянок, питання лікування та реабілітації. На сьогодні питання одержання статусу УБД практично не стоїть, 90% запитів задоволено. Нагальними стали інші проблеми. Більшість хлопців, які приходять до центру, ідуть сюди насамперед за спілкуванням з такими ж, як вони. Тому нині в центрі завжди є хлопці з АТО, з якими можна обговорити проблеми.

— Сьогодні в багатьох є проблема посттравматичного синдрому. Розглянувши закордонний досвід, зокрема ізраїльський, ми ініціювали відкриття відділення на 36 ліжок при обласній лікарні ім. Мечникова. Так, це не багато, зрозуміло, що всіх ми не пропустимо, в області 15000 учасників АТО. Але це дуже необхідно, уже 300 осіб пройшли психологічне лікування, а черга розписана на місяць уперед, — каже Наталя Шуліка. — Обласна влада розуміє необхідність створення таких відділень. Тому вже найближчим часом буде відкрито центр у Кам'янському (колишній Дніпродзержинськ) на 20 ліжок. Також тривають роботи в санаторії Солоний Лиман (на околицях Новомосковська. — **Авт.**).

Завдяки співробітництву ОДА з консульством Литви 60 бійців з тяжкими пораненнями вже пройшли лікування в цій європейській країні, на черзі ще 60 осіб.

Працює при центрі й «психологічна» телефонна лінія. Чотири кваліфіковані психологи вже прийняли майже 1800 дзвінків.

— Це була перша в Україні така телефонна лінія і спочатку нам телефонували з усієї країни. Тепер наш досвід перейняли всі області, — розповідає активіст.

Про нову професію

Уже за два місяці після відкриття центру постало питання про реальну соціальну реабілітацію бійців. Активісти почали опановувати новий напрям — інтеграцію вчорашніх солдатів у громадянське суспільство. Для початку організували охочим курси англійської мови й навчання роботи з комп'ютером.

— На сьогодні 109 бійців уже пройшли навчання на комп'ютерних курсах, а 62 особи продовжують навчання. Групи набираються постійно. Це починання виявилося настільки затребуваним, що сьогодні такі школи працюють не тільки в обласному центрі. Є вони в Кривому Розі й Нікополі, а найближчим часом підтягнеться Новомосковськ. Є в центрі й програма з навчання водіїв маршрутних таксі.

Родинам — особлива увага

Не забувають волонтери й про сім'ї учасників АТО. Торік 1200 дітей бійців відпочили й оздоровилися в літніх таборах і санаторіях. В області є два літні табори, де на дітей чекають цілорічно. Крім того, за підтримки обласної влади розроблено спеціальну програму для виконкомів місцевих рад — путівки в табори відпочинку можна одержати за місцем проживання.

Але, як розповіла Наталя Шуліка, найскладніша тема — це родини загиблих і зниклих безвісти.

— Таких сімей у нас в області приблизно 450. Торік за рахунок субвенцій Кабінету Міністрів було закуплено 125 квартир для родин, що перебували на той момент на квартирному обліку. Реалізувати цю програму було зовсім не просто, оскільки все доводилося робити дуже швидко й практично в ручному режимі. Наш центр допоміг шести сім'ям, які жили у віддалених куточках області в жахливих умовах і навіть не знали, що таке квартирний облік. Тепер вони одержали житло в містах області, — каже волонтер.

Є в центрі програми для діточок загиблих воїнів. Багато приватних лікувальних установ нам запропонували свої послуги з кваліфікованого медичного обстеження таких малят. Їх готові прийняти медики і загального профілю, і вузьких спеціальностей. Сьогодні в центрі є сертифікати від таких лікувальних установ, їх також надають за необхідності.

Справді, результати роботи центру вражають. Крім допомоги тисячам громадян активісти й волонтери створили єдину в Україні бібліотеку для воїнів, провели музичний фестиваль «Пісні, народжені в АТО», відкрили перший у країні Музей АТО з вуличною експозицією. І зупинятися на досягнутому співробітники центру не збираються.

Аркадій АВРАМЕНКО.

Дніпро.

Фото надано Дніпропетровською ОДА.



Реабілітація військових — одне з основних завдань центру.

ПРЯМА МОВА

Валентин РЕЗНІЧЕНКО, голова Дніпропетровської обласної державної адміністрації:

— Протягом року в Центр допомоги бійцям АТО звернулися 10 тисяч воїнів та їх близьких. Допомогли кожному. За рік роботи центр реалізував десятки соціальних проектів. Ми були першими в країні й сьогодні вже можемо говорити про досягнуті результати. Однак розуміємо, що попереду ще багато роботи.

Протягом року в Центр допомоги бійцям АТО звернулися 10 тисяч воїнів

Любов — це завжди творення, компроміс і прощення,

або Ніхто не народжений для війни

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Цей день особливий. 22 червня 75 років тому розпочалася війна. Віроломна, але оголошена. І сьогодні мало хто попросить старого очевидця: «Повідайте про фашистів...». Тепер розповісти може кожен. Кожен очевидець СЬОГОДНІШНЬОЇ війни. Неоголошеної. Підлої! Під назвою — психіатрична катастрофа «путінський мір». І ця війна поруч або в сім'ї кожного з нас. Але чомусь саме в цей день особливо хочеться згадати вже про мир. Адже, за традиціями багатьох народів, найдовший і найенергетичніший день у році «обмиває тіло й душу слов'ян». І це — день розквіту всього живого. Миру й життя. І хочеться додати — російського розуму.

Аліса НЕВАЖНО (ФЕДОРОВА)
(Москва, журналіст):

— До загальновідомих подій на Майдані я, якщо чесно, вважала Україну абсолютно спорідненою країною, а її населення — у всіх сенсах — братнім народом. Мені здавалося, що люди, котрі об'єднані загальною історією й культурою, виросли на одних книжках, дивилися одні фільми й розмовляють однією мовою, не можуть так сильно одне від одного відрізнятися. І тільки тепер стало остаточно ясно, наскільки я помилялася. Виявляється, українці володіють двома вирішальними якостями, які й роблять із народу усвідомлене громадянське суспільство. Це прагнення до свободи й любов до своєї країни. Говорити про це можна нескінченно, наприклад, у Росії слова патріотизму ллються з усіх телеекранів і радіостанцій, з уст політиків, шкільних учителів і міських божевільних, але, не підкріплені жодними діями, вони залишаються лише словами, що не мають жодної сили взагалі. А любов — це завжди творення. Це компроміс, це прощення й терпіння, набратися якого я вам дуже бажаю. Після будь-яких революцій, як після шторму, на берег спливають сміття, піна й каміння... Але багато чого поганого, що було в історії, часто робилося на краще. Наприклад, Німеччина програла дві світові війни за одне століття, а сьогодні все одно — провідна держава Європи. Я вірю, що ви поборете труднощі, якщо не витрачатимете дорогоцінний час на образи й боротьбу з ворогом. Усе одно, народ, який не прагне свободи, — це завжди переможений, народ. Вам необхідно нині сконцентруватися на будівництві тієї самої держави європейського зразка, яку ми поки що не можемо побудувати в Росії. У вас це може вийти.

Михайло ЄЖОВ
(із Санкт-Петербурга, музикант, живе в Празі) :

— Це гасло особливо популярне в країнах, де живуть у лайні. «Ми народжені для війни!»

Ні хлопці. Ви народжені, щоб жити в лайні. А воювати вам хочеться тому, що не хочеться жити в лайні. Але іншого способу з нього вибратися ви не знаєте. Точніше, вам так навіяли, що тільки через війну можна вибратися з лайна.

Але тут хочу вас засмутити. Будь-яка війна приведе вас до ще більшої купи лайна. Що холодна, що гаряча, що гібридна. Будь-яка.

Я це відповідально заявляю. Я знаю ці фрази й гасла. Я в них виріс. Із самого дитинства мене почали готувати до війни. Жовтенята, піонери, комсомольці. Бойове крило партії. Партії, що йде «вірним курсом». Пам'ятаєте, з чого починається клятва піонера. Згадали? Я її знаю напам'ять:

— Піонер! До боротьби за справу Ленінської Комуністичної Партії Радянського Союзу будь готовий!

— Завжди готовий! Відповідали піонери й піднімали криву зігу.

І так покоління за поколінням. Жітя в лайні, але з повною бойовою готовністю. Укомплектовані за нормативами. Що здали норми ГТО і пройшли курс політичної підготовки. Для дітлахів — бойова гра «Зірниця». З року в рік. Не було в нас дітей. Були майбутні солдати. Не було в нас жінок. Були матері солдат. Не було в нас дівчаток. Були майбутні медсестри.

Але.

Хлопці. Ніхто не буде з вами воювати. Не те століття нині. В Європі цінують людське життя. Нікого на вас не поженуть з автоматами в руках. Не підуть танки, не побіжить на вас піхота, не полетять льотчики-камікадзе. Нічого такого не буде. Тут це нахрін нікому не треба. Тут ніхто не народжений для війни. Тут за останніх 70 років навчилися жити мирно. І проблеми розв'язувати мирно.

Вас просто присплять, як безнадійно хворого. Перекриють штучну вентиляцію легенів — і привіт.

Ви живете на газі. 80 відсотків вашого експорту в Європу — це газ. Я не жартую. Гугл у допомогу.

Отож. Просто вентиль вам прикрутять — і по всьому. решту вже майже зроблено. Вас відключили практично з усіх світових фінансових потоків і позик. Вам перестали



поставляти сучасне устаткування «подвійного призначення». Ще трохи й пускати вас будуть тільки після перевірки на детекторі брехні. Вас тупо ізолюють. Як зачумленого, котрому місце в окремій палаті. Тому що ви, як і совок, — хворі. Хворі війною, расизмом, нетерпимістю. І розвалитеся ви, як і совок. Без єдиного пострілу.

Просто світ терплячий. Він терпляче чекає. Він терпляче чекав за совка й тепер почекає.

Почекає, поки вам не набридне копирсатися у власному лайні. Поки до вас знову не дійде, що з лайна, воюючи, не вилазять. Поки ви самі не зрозумієте, що Іскандерами ситий не будеш, а гаслами двори не підметеш. Поки ви, нащадки Шарикових, не візьметеся за своє основне завдання — вигрібати лайно із власних (вами ж засраних) дворів. Ось для цього ви народжені. Запам'ятайте раз і назавжди. Для цього народжений будь-який народ будь-якої країни. Розгрібати власне лайно. А не для війни.

А будете продовжувати, сидячи в лайні, загрожувати світові — канете в лету, як СРСР.

Якщо ви хочете подарувати світу «Руській мір», упорядкуйте будиночок Канта в Калініграді. І скажіть: «Ось. За нас будиночок великого філософа став кращий, ніж був за німців». І такий порядок нам подобається. І таке ми хочемо усьому світу. Може, після цього на ваш «мір» звернуть увагу, як на мир?

Інна Віталіївна
(Москва, менеджер) :

— Особисто моя думка така, що Україна повинна бути єдиною й розвиватися в тому напрямі, який обере сама. Мені подобається те, що українці змогли переломити систему, що гнітить людей. Сподіваюся, найближчим часом конфлікт у східній Україні закінчиться і всі хлопці повернуться у свої сім'ї.

Ольга КОРОТКОВА
(Ярославль, пенсіонерка, працює кіоскером, у минулому диригент оркестру народних інструментів, займається містозахистом (пам'ятки архітектури):

Я корінна Ярославна з українським (по батькові) корінням. Ще з радянських часів пам'ятаю поїздки до Харкова, Києва, Канева, Черкас. Була в Києві один раз — возила туди учнів, коли працювала в школі. Гарне місто. Але чомусь запам'ятався Канів. Ще з дитинства пам'ятаю величезні сади під Харковом, звідки тато родом. І коли вступала до музшколи, співала «Черемшину», хоча мене ніхто не вчив української мови (тато по-українськи називав тільки овочі). Мова дуже співуча. Тато любив співати «Дивлюсь я на небо, та й думку гадаю...». Я вважаю: не можна роз'єднувати насильно, за допомогою пропаганди, наші народи — ми всі одного слов'янського коріння!

І як хочеться, щоб українці, добрий, гостинний, веселий і музичний народ, жили в мирі, злагоді, процвітанні й багатстві! Давайте не будемо самі підкладати вибухівку надуманої ненависті під нашу загальну пам'ять. Наші правителі — це ще не народ, вони приходять і йдуть, а наша добра пам'ять залишається. Незважаючи на весь жах того, що відбувається в Росії та Україні. БУТИ ДОБРУ!

Євген РОЙЗМАН
(глава Єкатеринбурга) :

— Я люблю Україну і вважаю, що українці зуміють розв'язати всі свої проблеми. Бажаю Україні єдності й процвітання!

Андрій Юрійович ФЕДОРОВИЧ
(Москва):

— Головне те, що насправді УКРАЇНА мені (росіянинові з 20 роками служби в офіцерському корпусі у Збройних Силах (1977—1998 рр.), громадянинові РФ і жителеві Москви) — РІДНА, а путінська росія й народ путіна — чужі. І не мені одному. Ось що зробив з Росією тимчасовий правитель чекіст путін.

Підготувала
Наталя ЯРЕМЕНКО.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

МИ РАЗОМ!

«Ответ «национал-предателя» государству российскому

А сколько раз мне изменяла Родина?!

Михаил ВЕКСЛЕР

За то, что крикнул:
«Слава Украине!»
И за слова «Майданом
я горжусь!»
Повесить как иуду на осине
Меня готова ты, «Святая Русь».

Теперь навеки пропасть
между нами.
Да, я порвал с советским
прошлым нить.
Но пораскинь последними
мозгами:
Как мог тебе я, дура,
изменить?

Я сыт по горло твоим сивым
бредом
Про здесь «наймитов Запада»
дела.
О нет, не я тебя, Россия,
предал.
Наоборот — меня ты предала.

Ты обещаний подписала горы
Решать всё миром,
а не на крови.
Где эти твои клятвы, договоры
И увереньяв дружбе и любви?

Божилась свято чтить закон
и право.
Твой арсенал посулов
сверхбогат.
Исконная российская забава:
Частенько слово чести брать
назад.

Ну что ж, прощай, своей
дорогой топай
Через погосты и лесоповал.
Тебя, такую дышащую злобой,
Я защищать присяги не давал.

Пророческая лира

О, моя пророческая лира!..
Я глаза закрою в тишине.
И картины будущего мира
Мерной чередой приходят мне...

Всадник вновь копьём
пронзает змия.
Страшный тот урок не впрок
тебе.
Ты вся в прошлом, гордая
Россия,
Со своим двуглавым на гербе.

Там в конце всех сроков
различаю
Я одну лишь чёрную дыру.
Взгляд скользит по гибельному
краю. —
Этот мрак кромешный
не к добру...

Бог с тобой, зови себя «Святою».
Что случится — вижу наперёд.
Как я рад: тебя за той чертою
Ничего хорошего не ждёт».

Олександр БИВШЕВ,
вчитель.

Кроми
Орловської області.

«У адовой пропасти

Птица-тройка, моя разбубенная,
Ты куда, угорелая, мчишься?
Недолюбленная, непрощенная,
Почему несвободой кичишься?
Распирает от пущей особости?
Фонтанирует гейзер-гордыня?
Но стоишь ты у адовой пропасти,
Полубарыня-полурабыня...»

Дмитро СВЕРГУН,
режисер документальних фільмів.

Москва.

А Його Мати все чекає...

А вишні падали на Землю...
І вітер гілкою гойдає...
А Його Мати все чекає...
Стоїть біля дороги сива...
І хто б вже дав Їй свої крила...
Вона злетіла б прямо в небо...
Сльоза застигла на лиці...
Ви зупиніться, палачі!..
І скільки можна літ терпіти?..
І скільки можна вам прощати?..
Не ваша плаче Сива Мати...
А Їй то літ лиш сорок три...
Якби ж не знати нам війни...
«Ти, Сину, мій рідненький...
Вернись живий, здоровий...
Я прошу цього в Бога...
І на колінах я благаю...
Не хочу я земного «Раю»...
Я бачу тільки фото, посмішку
твою...
Вернись живий, я прошу.
І молю...»

Світлана ЧАРУК,
художник.

Одеса.

На Полтавщині кожен четвертий чиновник працює на державній службі понад 15 років, *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*



Хмельницькі лікарі запросили своїх пацієнтів із собою на пробіжку. Акцію вони провели під девізом «Здоровий лікар — здорова нація». Перед початком усім охочим поміряли тиск, дали певні поради. Під час бігу ніхто не змагався у швидкості, бо метою було пробігти всю дистанцію, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

Ізмаїл захлиснула інфекція

Понад 400 осіб звернулися в медичні установи Ізмаїла в Одеській області із симптомами гострої кишкової інфекції. Вона спалахнула після сильної зливи, коли минулого тижня в місті за годину випала майже місячна норма опадів.

У медустанови почали звертатися десятки, а потім і сотні людей. Влада міста ввела режим надзвичайної ситуації. Закрито об'єкти торгівлі й громадського харчування. Державна прикордонна служба взяла під охорону відкриті водойми.

Про перші результати лабораторних досліджень аналізів, узятих у хворих, а також проб води проінформував голова Держсанепідслужби України Святослав Протас, який прибув у Ізмаїл. За його словами, причиною захворювання стали відразу кілька інфекцій, які потрапили у воду після підтоплення міста 14 червня. Аналіз проб виявив збудників ротавірусної, норовірусної інфекцій, а також кишкову паличку. С. Протас зазначив, що потрапляння вірусів у воду сталося в результаті фекального забруднення території міста.

Режим надзвичайної ситуації в Ізмаїлі збережеться ще тиждень: будуть закриті ринки, місця громадського харчування, заборонений доступ до стоячих водойм. Також збільшено вміст хлору у водопровідній воді, яка стала придатна лише для технічних потреб.

Медики попереджають, що «епідеміологічний хвіст» триватиме ще два тижні. Протягом цього часу в медустанови потраплятимуть люди, які заразилися інфекцією в результаті контакту із хворими. Але загалом поширення епідемії вдалося зупинити.

Кирило ВОРОНКОВ.

Одеська область.

«Україна. Неоголошена війна»

Так називається виставка фоторепортера «Голосу України» Олександра Клименка** (на знімку)**, яка відкрилася у польському місті Слубіце . Експозиція світлин про війну в Україні є частиною фестивалю мистецтв «Міст».



Слубіце розташоване на березі ріки Одер, і просто перейшовши через міст, ви одразу потрапляєте з Польщі до Німеччини — у місто Франкфурт-на-Одері, не відчуваючи жодних кордонів і перешкод.

Продюсер фестивалю відомий польський митець Януш Гетьман розповів, що ідея заходу і його назва символізують мости між народами, мости єднання, миру і взаєморозуміння, а не розбрату і війни.

До речі, до Другої світової війни Слубіце було частиною Німеччини, передмістям Франкфурта-на-Одері. Але в 1945-му, в результаті домовленостей Потсдамської конференції, стало польським містом. Проте для нинішнього покоління поляків і німців, які живуть на берегах Одеру, це зовсім неважливо, бо це все — Європейський Союз без кордонів. Адже міжнародні домовленості зберігаються, і таким є світовий порядок.

Фундатор фестивалю філантроп Томаш Кордек, відомий бізнесмен, вкладає багато своїх статків у меценатство, зокрема і в фестиваль «Міст»...

Під час відкриття виставки Януш Гетьман сказав, що для них дуже важливо показати саме цю експозицію, саме ці фото української війни.

Директор Університету Колегіум Полонікум Кшиштоф Войцеховскі у своїй промові зазначив: багато людей у Європі розуміють, що насправді українська війна близько до кордонів ЄС.

На відкритті імпрези були і українські студенти, які навчаються в цьому університеті. Щоправда, не всі. Частина, звісно, побачили фото раніше. Але на відкриття прийти відмовились. Сказали, що не хочуть переживати цей біль ще раз.

Фотовиставка відбулася за сприяння Посольства України у Польщі. Посол Андрій Дещиця докладає багато зусиль для того, щоб про нашу неоголошену війну дізнався світ і міжнародна спільнота.

Вл. інф.

Фото з архіву Олександра КЛИМЕНКА.

Патріарх відвідав Волинь



У Луцьку перебував Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет. У понеділок Предстоятель УПЦ Київського патріархату очолив святкову Божественну Літургію у кафедральному соборі Святої Трійці. Після традиційної хресної ходи навколо собору Патріарх на папerті храму вручив ордени святого рівноапостольного князя Володимира другого ступеня митрополиту Луцькому і Волинському Михаїлу, третього ступеня — голові облдержадміністрації Володимиру Гунчику.

На завершення візиту відбулася зустріч Філарета із журналістами. Вона проходила у Волинській православній богословській академії. Предстоятель церкви виклав свою точку зору на Всеправославний собор, який цими днями відбувається на Криті, його легітимність і значення для українців. Особливу увагу він приділив зверненню Верховної Ради до Вселенського Патріарха Варфоломія щодо надання автокефалії Українському православ'ю в контексті цього собору. Патріарх зауважив, що у Великому Соборі православної церкви беруть участь 10 церков, а чотири (Російська, Антіохійська, Болгарська, Грузинська) на Крит не приїхали. Ще в січні всі церкви погодили скликання собору та визначили документи, які повинні бути прийняті, а Російська церква додатково затвердила їх архієрейським собором. Попри це Москва відмовилася від участі в соборі, попередньо підбурувши Болгарську, Грузинську та Антіохійську церкви. Таким чином, зі слів Патріарха, Російська церква опинилася в розколі відносно всього православ'я.

З його слів, УПЦ КП буде визнана автокефальною, а тоді, коли церкву визнає Константинопольський патріарх та інші церкви, це буде кінцем «третього Риму» — Москви.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

На знімку (зліва направо)**: митрополит Луцький і Волинський Михаїл, Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет та єпископ Кіровоградський і Голованівський Марк відповідають на запитання журналістів.**

Фото автора.

Глина навчає

Чернігівські діти у пришкільних таборах відпочивають із користю. Співробітники обласного художнього музею імені Григорія Галагана організували для них низку заходів, щоб долучити учнів до творчості. До цієї справи вони запросили народних майстрів Романа Степаненка та Ірину Кришталь. Керівники гуртка гончарства Чернігівського обласного центру науково-технічної творчості учнівської молоді навчали підлітків ліпити з глини оберегову іграшку та сувенірні медальйони **(на знімку)**.

Фото Віктора КОШМАЛА.



КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Пацієнти зекономлять на діагностиці

Сучасний лабораторно-діагностичний центр запрацює у Тернополі. Створюють його на базі обласної університетської лікарні. Тут ведуть будівельні роботи. На це виділено 19,5 мільйона гривень: 10 мільйонів надасть Фонд регіонального розвитку, решту — місцевий бюджет. З них на три мільйони гривень закуплять сучасне обладнання, що дасть змогу діагностувати найскладніші захворювання. Що важливо: не за кошти пацієнта, а за рахунок держави. Нині жителям області доводиться платити чималі гроші за те, щоб пройти обстеження і встановити діагноз у приватних кабінетах і клініках, або взагалі їхати за межі області. Лабораторно-діагностичний центр планують відкрити до кінця цього року.

Людмила НАКОНЕЧНА.

Тернопільська область.

І леви, і яхти — в один день

На Кіровоградщині обласна громадська організація інвалідів «Народна академія творчості» (голова Ельміра Небесна) та Благодійний фонд Ярослава Бублика організували для дітей з особливими потребами подорож до Світловодського району. У приватному зоопарку села Озера гостей познайомили з левами, тиграми, ведмедями, верблюдами, мавпочками, різноманітними птахами та мешканцями тераріуму. А багатьох хлопчиків зацікавила ще й техніка, розташована неподалік. Адже комбайни й трактори вони бачили наживо чи не вперше в житті.

Завершилась поїздка подорожжю на яхтах місцевого яхт-клубу «Кристал», який уже неодноразово допомагав дітям з особливими потребами здійснювати цікаві та корисні подорожі.

Ольга НІКОЛАЄВСЬКА.

Кіровоградська область.

ЦИФРА

61 602

сім'ї, з них уперше — 15 616, повторно — 45 986, звернулися до відділів управління соціального захисту Львівської міської ради з питання призначення субсидій за п'ять місяців 2016 року. Їй надали 50 850 сім'ям.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Львів.

Виховують патріотів

Група учнів і вчителів із донецького Вугледара побувала в гостях у хмельниччан. Ініціаторами поїздки стали вугледарські педагоги, які хочуть виховати своїх підопічних справжніми патріотами країни. А для цього прагнуть показати різні її куточки, розповісти про минуле, побувати в історичних місцях, продемонструвати гостинність людей, які живуть на різних територіях. Тож на Хмельниччині юні вугледарці відвідали древній Меджибож та Кам'янець-Подільський. Також вони побували у місцевих ПТУ, де познайомилися із однолітками. Нових друзів зустріли і педагоги.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Область тане на очах

Населення Сумщини щороку зменшується на один відсоток. **Про це повідомило головне управління статистики в області.** За останні 6 років регіон втратив близько 60 тисяч осіб, і нині в області — приблизно 1 млн. 109 тис. жителів.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

На Житомирщині ВАЗ-21018 зіткнувся з лосем, водій загинув, передає наш власкор Оксана ЛУК'ЯНЕНКО

Накоївши лиха, буревій не відступає

Буревій на Прикарпатті, який 20 червня тривав не більш як двадцять хвилин, потрощив покрівлі житлових та господарських будівель, повиривав з коріннями дерева. Частина населених пунктів області залишились без світла, газу та води. Загинула жінка, ще п'ятеро осіб травмовано.

Найбільше шкоди негода наробила у Надвірнянському, Богородчанському, Коломийському, Калуському, Тисменицькому, Тлумацькому районах та в обласному центрі. В селі Бабче внаслідок сильного вітру на жінку впало дерево. 57-річна постраждала померла до приїзду медиків. Люди потерпали також в селах Лисець, Федьків, Світлище, Лісний Хлібичин та селищі Отинія. Майже всіх шпиталізовано через травми. Через негоду в 35 населених пунктах та в Івано-Франківську пошкоджено 77 дахів житлових та господарських будівель, 15 адміністративних та двох комерційних приміщень, повалено 83 дерева.

У день стихійного лиха в ОДА відбулося позачергове засідання комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій. За дорученням голови ОДА Олега Гончарука на місцях працюють спеціальні комісії, здійснюються заходи щодо відновлення постачання газу та електроенергії, забезпечення автомобільного сполучення між населеними пунктами. Водночас Івано-Франківський гідрометеоцентр знову анонсує грози, крупний град та шквалисте посилення вітру до 15—20 м/с. При сильних зливах можливе формування місцевого схилового стоку.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Фото надане прес-службою ДСНС.



ТИМ ЧАСОМ

Внаслідок потужної зливи і дощу в ніч на 21 червня без світла залишилися 236 населених пунктів у п'яти областях України. Про це повідомляє прес-служба ДСНС.

«У ніч з 20 на 21 червня внаслідок несприятливих погодних умов (пориви вітру, дощ), через спрацювання систем захисту ліній електропередач сталося знеструмлення 236 населених пунктів у п'яти областях, а саме: Івано-Франківська — 90, Львівська — 79, Тернопільська — 39, Хмельницька — 19 та Закарпатська — 9 населених пунктів», — ідеться в повідомленні.

До відновлення енергопостачання населених пунктів залучені бригади обленерго.

Вл. інф.

Святкували з користю для загальної справи



У Полтаві на Трійцю відбувся черговий благодійний ярмарок на підтримку наших військових. Як і попереді, організували його волонтери громадської організації «Команда небайдужих». Справжнє ярмаркове дійство пройшло з піснями, танцями, розвагами, торгівлею виробами народних майстрів та умільців, продукцією «домашніх» кухарів і пасічників...

Гроші за придбані товари покупці кидали у скриньки для пожертв. У такий спосіб на допомогу нашим воїнам було зібрано понад 57,5 тис. грн. Ще 831 гривню небайдужі волонтери зібрали на лікування від тяжкої недуги юної полтавки Маші Швидь.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

На знімку: гроші за смаколики опускали у скриньку для пожертв.

Фото автора.

Бійців доправили на лікування літаком

У стабільно тяжкому стані госпіталізували сімох бійців із зони АТО до Вінницького військово-медичного клінічного центру Міноборони. Трьох із них одразу прооперували. — Поранені прибули до нас з Дніпра, їх доправили літаком санітарної авіації «Віта», — розповів заступник начальника центру полковник Олександр Столяренко. — У кожного мінно-вибухові та осколкові поранення. Саме з такими ушкодженнями і травмами нині найчастіше госпіталізують бійців.

Наймолодший з-поміж поранених 19-річний Ілля. Він служить у 24-му штурмовому батальйоні «Айдар» ЗС України. Прізвище просить не називати. На Донбас прибув з Києва. «Коли на міні підірвався наш побратим дядя Володя, він родом з Хмельницької області, я був неподалік, тому першим кинувся на допомогу, — каже Ілля. — Сам зачепив розтяжку. Тепер разом лікуємося».

Людмила Менюк з цього ж батальйону прибула до Вінниці з-під Мар'їнки на Донеччині. «Ні-ні, на щастя, я не поранена, — каже жінка. — Приїхала спеціально, щоб провідати наших побратимів. Хтось з них для мене як син, хтось — як брат. Знаю, як їм тепер потрібна підтримка, добре слово. Нам є що згадати, а спогади не обходяться без жартів». Першими у лікарняні палати навідалися вінницькі волонтери. Викладач місцевого національного технічного університету Світлана Бевз у 2014-му також служила в «Айдарі». Разом з чоловіком, теж викладачем згаданого вишу, добровольцями пішли в АТО.

— Принесла хлопцям трохи домашніх продуктів, — ділиться думками пані Світлана. — У кожного запитаю про улюблену страву, щоб потім почастувати домашніми наїдками. У шпиталі нема проблем з харчуванням. Але ж приготовлене дома завжди смачніше.

Загалом у Вінницькому військово-медичному центрі нині перебуває понад 120 бійців. 22 з них у тяжкому стані, в реанімації і хірургії, 77 лікуються у терапії, понад 30 осіб перебувають на реабілітації. З початку подій на сході країни у центрі надали допомогу понад двом тисячам поранених.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

РЕГІОН: ХЕРСОНЩИНА

Третій порт буде «сухим»

До двох портів Херсона найближчим часом може додатися ще й третій — сухий. Облдержадміністрація пропонує розгорнути його на території Херсонського бавовняного комбінату, який колись давав роботу 12 тисячам городян, але тепер перетворився на руїни. Тому експерти висловилися на користь розгортання тут контейнерного термінала площею двадцять гектарів для прийому та відправлення транзитних вантажів у рамках відгалуження «Великого шовкового шляху», до якого приєдналася Україна. Надалі швидкі прибутки від «сухого» порту можна було б скерувати на відродження текстильного виробництва та створення заводу з переробки сільськогосподарської продукції, довівши кількість робочих місць в майбутньому індустріальному парку до двох тисяч ще на першому етапі. Втім, ХБК зберігає статус державного підприємства, тому для реалізації проекту його ще треба узгодити з Фондом держмайна України.

Трагедії на воді загрозливо почастішали

Два мешканці Херсонщини загинули на воді і двох вдалося врятувати протягом лише однієї доби. В Іванівському районі області 20-річний селянин на очах численних супутників стрибнув з автомобільного мосту в Каховський магістральний канал і не виринув. Дно каналу обстежували водолази, але тіло знайшли самі ж односельці, повідомляють в прес-службі ГУ ДСНС Херсонщини. Ще один 31-річний чоловік захлинувся під час купання у ставку біля села Кривий Ріг Новотроїцького району. А в обласному центрі на Дніпрі в останню мить витягли з води живими двох плавців, які намагалися перепливти річку і не розрахували сили.

Утім, легковажать на воді не тільки місцеві жителі, а й приїжджі відпочивальники. У курортному селищі Залізний Порт Голопристанського району області двоє підлітків пішли купатися у Чорному морі, не попередивши батьків. Потужна течія затягла їх під бетонний хвилеріз. Одного дорослі встигли витягти на мілину, другий — 11-річний школяр з Херсона — потонув.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

ФОТОФАКТ



У Києві на території Мистецького Арсеналу відбувся благодійний фестиваль до Міжнародного дня біженця, що зібрав переселенців з Донбасу та Криму та біженців, які знайшли притулок в Україні. Захід організований профільним агентством ООН, Міністерством з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб, НКММК «Мистецький Арсенал» та волонтерськими ініціативами.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...цитуватимуть листи з передової

22 червня в День скорботи та вшанування пам'яті жертв війни у Житомирі відбудеться мистецько-патріотичний захід «Листи з фронту». Мета — вшанування пам'яті солдатів, які загинули в період Другої світової війни та під час проведення антитерористичної операції на сході країни. Учасники акції створять художнє панно на асфальті, куди будуть вписані вислови військових з минулого і нинішнього століть. Також буде проведено благодійний ярмарок.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомир.

...зростає попит на «теплі» кредити

Тільки за останній тиждень на Рівненщині оформлено 245 «теплих» кредитів, а з початку року пільговою Програмою енергозбереження скористалося 2,5 тисячі мешканців області, повідомили у Рівненській ОДА. З квітня минулого року — з початку реалізації загальнодержавної Програми з енергозбереження — місцеві філії банків видали жителям області понад 87 мільйонів гривень, за які вони придбали «негазові» котли та енергоощадне обладнання й отримали компенсацію до 70 відсотків від суми кредиту згідно з загальноукраїнською програмою. Допомагають економити тепло і за рахунок обласного бюджету: у цьому році продовжено Програму відшкодування відсоткових ставок людям за «теплими» кредитами, для чого з обласного бюджету спрямують півтора мільйона гривень.

...у поліції привітали 102-річного ветерана



Крім рідних, міської влади Мефодія Федорова **(на знімку)** з Рівного із 102-річчям привітали і працівники поліції. Адже він багато років пропрацював у міліції, прийшов сюди на роботу в післявоєнні роки, коли країна відбудовувалась, а злочинці активізувались. Найкращі молоді роки Мефодій Михайлович віддав цій роботі.

М. Федоров був рядовим 2-ї Кавалерійської дивізії, він — інвалід першої групи Другої світової війни, захворювання якого пов'язане з перебуванням на фронті. Нагороджений орденами Червоної Зірки, Богдана Хмельницького ІІІ ступеня, Вітчизняної війни ІІ ступеня.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото надане ГУ Нацполіції у Рівненській області.

...«Вишиваний шлях» збирає усіх охочих

В Україні триває проект «Вишиваний шлях». Його місія — туристична й патріотична. Суть у тому, що дві тургрупи велосипедистів прокладають путь до Києва. Одна стартувала з Ужгорода, інша — з Харкова. У столиці вони мають зустрітися і тим самим засвідчити єдність Заходу і Сходу.

За маршрутом велотуристи відвідують різні міста та села, знайомляться з культурною спадщиною України. До групи можуть приєднатися усі охочі велосипедисти, що вже траплялося, зокрема, в Бродах, Радивилові.

Велотур розрахований на 17 днів, а зустріч у Києві запланована напередодні Дня Конституції.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

1,665 млрд. грн. становить цьогорічний бюджет розвитку Львова. У розрахунку на одного мешканця — 2281 грн. (Христина Горобець)

Нова перспектива для сироти Каті

Цивільно–військове співробітництво змінює настрої населення. Головними інструментами такої співпраці полковник Андрій Рисюк називає армію, церкву і владу

Так сталося, що Катя Григор'єва стала єдиною випускницею сільської школи у прифронтовому Троїцькому, і ця обставина певною мірою сконцентрувала на ній увагу не лише педагогічного колективу, а й командування цивільно-військового співробітництва оперативно-тактичного угруповання «Луганськ». Річ у тім, що за підсумками навчального року військові вирішили преміювати хорошистів, відмінників, громадських активістів, вручивши їм від 200 до 400 гривень, а Каті дали найбільше — 500 гривень. Мало того, дівчині запропонували обрати будь-який виш у Рівненській області і гарантували повну опіку та матеріальну підтримку. Тобто ні за навчання, ні за проживання Катя платити не буде. Таку ініціативу військових у селі сприйняли схвально. Катя — сирота. Після смерті матері її виховує бабуся, отже, можливості продовжити навчання у вищому навчальному закладі у Каті не було. Принаймні найближчими роками. Бабуся спочатку вагалась, оскільки боялася відпустити дитину в «чужий і незвіданий край», але добрі люди пояснили їй усі переваги такої пропозиції, і вона здалася.

Це лише один простий приклад тієї роботи, яку виконує група цивільно-військового співробітництва оперативно-тактичного угруповання «Луганськ» у зоні АТО. «І актуальність її навіть не обговорюється», — ставить крапку заступник командира групи полковник Андрій Рисюк. На Луганщині група ЦВС охопила своєю увагою Новоайдарський, Станично-Луганський та Попаснянський райони, які розташовуються уздовж лінії розмежування, і сьогодні йдеться про створення таких груп ще у Троїцькому та Новопскові. Хоча ці районні центри і перебувають у тилу, однак тут є серйозний фронт роботи. Зокрема, треба працювати з молоддю, налагоджувати стосунки цивільного населення з бійцями ЗСУ, не залишати без уваги звернення жителів щодо допомоги з боку військових. Ця допомога може бути різна. Наприклад, певний період до Лопаскіно та Лобачова неможливо було дістатися, бо сюди не ходив транспорт.



Полковник Андрій Рисюк.

Фото автора.

— Одна людина почула про цю проблему в розмові з населенням і пообіцяла: буде вам транспорт! — розповідає Андрій. — Зі свого структурного підрозділу передає машину, вважаючи, що для людей вона буде важливіша, а ми, у свою чергу, передали цю маршрутку в Новоайдарський район своєму підрозділу ЦВС. Бабусі, щоб поїхати до районного центру і повернутися додому, треба щонайменше 120 гривень, а тут безплатно.

Головними інструментами співробітництва військових із населенням Андрій Рисюк називає армію, церкву і владу. Власне, так названо і проект групи ЦВС, над яким вона працює вже півроку. У рамках цього проекту і було підписано меморандум про співпрацю між Рівненською районною радою та Попаснянською райдержадміністрацією. Надання матеріальної допомоги населенню, що постраждало від бойових дій, — це, безсумнівно, важлива справа, але військові побачили для себе інший пріоритет — оздоровлення дітей та надання місць у вищих навчальних закладах. Саме військові стали ініціаторами таких стосунків. До речі, для виконання цього проекту голова Рівненської райради Микола Сальчук узяв відпустку за власний рахунок, написав рапорт про залучення його до групи ЦВС і поїхав у зону АТО, конкретно — до Попасної.

— Сьогодні Рівне виділяє випускникам шкіл Попаснянського району приблизно десять місць для навчання у вишах. Моє завдання — зробити все, щоб проект відбувся, щоб не було помилок і щоб нашим досвідом скористались інші, — розповідає Микола.

Продовжуючи цю тему, Андрій Рисюк додає:

— Мені вже зателефонували кілька людей і пропонують свою допомогу. Один волонтер, наприклад, готовий оплачувати навчання одного студента з Попасної протягом п'яти років. Луганська дитина, яка п'ять років житиме та навчатиметься в Рівному, доноситиме інформацію, якої не вистачає на сході. А оздоровниці Рівного готові прийняти дітей із зони АТО. Ми зробимо для них цікаву культурну програму — зоопарк, екскурсії і таке інше. Ще в Рівному ми хочемо відкрити 46 куточків АТО, де представлятимемо світлини, зразки мін, патронів, уламки. Одне слово, нині ми напрацьовуємо досвід, після чого до проекту підключаться інші міста — Дубно, Сарни, Дубровиця. А через якийсь час, думаю, що і Рівненська обласна рада приїде сюди, зустрінеться з керівництвом Луганської обласної ВЦА і на більш високому рівні щось спланують і зроблять. Можливо, це буде зв'язок двох клінік тощо. Ми розуміємо, що держава дає якісь кошти, але якщо випадає така можливість, то чому б нею не скористатися. Чому б не надати допомогу у сфері охорони здоров'я, виховання дітей та освіти?

Найближчим часом місто Острог підпише договір про співпрацю зі Щастям. Дубно — з Новоайдаром, Дубровиця — з Євсугом. Було б добре, якби Рівненська область, скажімо, відповідала за Попаснянську РДА, Львівська — за Станицю. Є така ідея, вона цілком реальна і, головне, вона зблизить людей. Але спершу треба врегулювати закон. Тобто ми маємо розуміти, що людина, яка їде в зону АТО, повинна мати добру зарплату, статус. Ми повинні віддячити їй за ризик, за допомогу у скрутну годину. На жаль, суспільство до цього ще не готове... Ось ми і хочемо, щоб нас почули.

Проблеми у стосунках населення та військових, звичайно, є. Треба визнати, що свого часу добровольчі батальйони «нарубали дров», через що з'явилося негативне ставлення загалом до військових ЗСУ. Місцеві мешканці не хочуть, щоб військові пиячили, щоб не було таких наслідків, як після «Айдару» та «Торнадо». У цьому напрямі група ЦВС працює теж. Командир групи ЦВС у Попасній Арсен Сидоров вважає, що авторитет у населення військові повинні завойовувати конкретними справами, і насамперед проявляти турботу про молодше покоління. Майже в кожного з бійців удома залишилися діти, за якими вони скучають. Турбота про маленьких мешканців тих територій, де військові несуть службу, певною мірою може зменшити тугу за сім'єю, домівкою і «відвести від гріха, коли рука тягнеться до чарки».

Військові підписали меморандум із Попаснянською РДА, пообіцявши обладнати в місті дитячий майданчик, у селі Троїцькому відновити храм, що постраждав від обстрілів бойовиків, оздоровити дітей в оздоровчих таборах Рівненської області. Свого слова дотримали. Такого масштабного проекту для дітвори в Попасній ще не було, отже, відкриття майданчика до Дня захисту дітей стало дуже важливою подією. Місце для ігор з'явилося і в селі Троїцькому. А ще 36 школярів — перша зміна — вирушають на Рівненщину в оздоровчі літні табори. Дітвора та їхні батьки дякують військовим.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.



Військові привезли гуманітарну допомогу.

Фото з Інтернету.

Путін може насолити нашим зерноторговцям

БАЛАНС ТИЖНЯ

Почнемо з приємного. Минулого тижня національна валюта залишалася стабільною. Цьому є кілька пояснень. Зокрема, її «укріпили» свята, напередодні та під час яких люди активніше здають долари та євро, бо більше ходять по магазинах, виїжджають на відпочинок. Обмінникам вигідніше ослабляти позиції закордонних грошей і зміцнювати гривню, яка цими днями користується попитом. Є й інша причина відносної стабільності. Наша національна валюта не занурюється у круте піке в очікуванні надходжень кредитних коштів від МВФ. Засідання ради директорів Фонду заплановане на липень. Тоді українці дізнаються, чи нададуть нам давно обіцяний черговий транш у 1,7 мільярда доларів.

Фінансову підтримку обіцяє і американський уряд. Віце-президент США Джо Байден анонсував надання Україні 220 мільйонів доларів за умови, що цю немалу суму пустимо, зокрема, на боротьбу з добряче набридлою закордонним інвесторам корупцією. Прем'єр нашої держави Володимир Гройсман під час перебування у США розповів про успіхи економіки. На його переконання, Україна вже подолала рецесію, прогноз зростання ВВП на 2016 рік становить 1,5%, а на 2017-й очікується 3%. Він запевнив, що серед пріоритетів уряду — створення сприятливих умов для ведення і розвитку бізнесу, і оголосив про початок публічної приватизації: на торги виставлено одне з найбільших підприємств України — Одеський припортовий завод. «Перших серйозних інвесторів я особисто за руку проведу через усі бар'єри, які це, можливо, залишаються», — пообіцяв прем'єр. Але питання: чи зрозуміли цей спіч закордонні потенційні покупці українських виробничих потужностей? Складнощі «перекладу» справді існують. Бо іноземні інвестори вітають створення в Україні саме прозорих ринкових умов, рівних для всіх, де чиновники нікому б не надавали особливих преференцій і не проводили б когось «за руку». Власне, на вибудову таких правил гри і виділяються нам ці мільйони доларів.

Підтвердженням тому, що, незважаючи на шквал статей про корупцію в Україні в закордонних засобах масової інформації, немало серйозних іноземних компаній усе ж дивляться на нашу інвестиційну привабливість з оптимізмом, стало відкриття минулого тижня виробничо-перевантажувального комплексу в Миколаївському морському порту. Американській компанії «Бунге» цей об'єкт, який включає в себе олійноекстракційний завод, обійшовся у 180 мільйонів доларів, що є одним із найбільших вкладень концерну в Європі. Такі інвестиції значно цінніші за кредити міжнародних позичкодавців, адже це робочі місця, надходження до бюджету, валютна виручка для України. Бо, як розповіли по телевізору, «перевантажувальні потужності збільшаться на мільйон тонн олії та шроту щорічно».

Тим часом минулого тижня Мінсільгосп США підвищив прогноз цьогорічного врожаю українського соняшнику на 1 млн. тонн — до 13 млн. Таким чином і виробництво олії може зрости до 5,4 млн. тонн, її експорт — до 4,8 млн. Отже, зводяться нові потужності, за цим процесом підтягується і вирощування соняшника. Здавалося б, можна порадіти. Але ця велика «діжка» з олією не без ложки дьогтю. Все менше тепер почуєш закликів від чиновників обл- та райуправлінь не розширювати посівні площі під соняшником, який добряче виснажує ґрунти. Валютна виручка, яку приносить ця культура та продукти її переробки, затьмарює усі екологічні застереження. Зараз ми попереду планети всієї і за обсягами вирощування соняшнику, й за експортом олії. Мало хто задумується: так, це приносить немалі прибутки й поповнює бюджет. Але питання у тому, як довго соняшник залишатиметься потужним джерелом надходження валюти до країни?

Ще одна врожайна новина: Мінагрополітики підвищило прогноз експорту зернових. За нинішній маркетинговий рік (тобто з 1 липня 2015-го до 30 червня 2016-го) за межі держави буде реалізовано майже 39 мільйонів тонн хлібних культур. Уже продано 38 млн., хоча раніше прогнозували 36. Якщо поглянути на ці цифри — успіх очевидний, більше валюти надходить до країни. Але й тут рано бити в литаври. Вивезення зерна відбувається за рахунок зниження обсягів його використання на кормові цілі. Бо, як свідчать дані офіційної статистики, продовжується скорочення поголів'я худоби та птиці. В цьому процесі фігурує низька купівельна спроможність громадян, бо не сприяє збільшенню внутрішнього споживання м'яса, молока, яєць. За даними Мінекономрозвитку, реальна зарплата у січні-квітні впала на 3,5% порівняно з аналогічним періодом минулого року. А якщо ще врахувати зростання комунальних платежів — армія людей, яким не вистачає коштів на повноцінне харчування, збільшується. Ось і маємо: якщо з січня 2014-го витрати на виробництво тваринницької продукції зросли в 2,2 разу, то ціна реалізації піднялася на 50%. Не сприяє розведенню худоби і ситуація на зовнішньому ринку. З січня по березень експорт м'яса до країн СНД скоротився на дві третини, молокопродукції — на третину. Знизився і попит на українські яйця, зокрема в країнах Азії.

Тим часом для України ситуація на експортному зерновому ринку може погіршитися. Минулого тижня стало відомо про запланований наприкінці червня візит Володимира Путіна до Китаю. Будуть підписані довгострокові домовленості, зокрема контракт на поставки російської пшениці до КНР. Готується і меморандум про спорудження у Забайкальському краї, що межує з Китаєм, потужного зернового терміналу. Усе це веде до ослаблення наших позицій на ринку Піднебесної. Потреба Китаю у збіжжі настільки велика, що там помістяться і Росія, і Україна, яка реалізувала туди торік зернових культур майже на 700 мільйонів доларів. Але є небезпека, що відбудеться політична переорієнтація на російських постачальників. Важливий фактор — логістика, з РФ до Китаю возити ближче.

Під завісу — відомості з життя фінустанов. Минулого тижня НБУ до категорії неплатоспроможних віднесли «Класикбанк» та «Євробанк». І якщо в першому зберігали свої заощадження лише 65 фізосіб і навантаження на Фонд гарантування вкладів не перевищить 258 тис. грн., то в другому випадку знадобиться 217 млн. грн., інформує Нацбанк. Отже, обсяг коштів для виплат по депозитах виведених з ринку фінустанов зростає. Зрозуміло, що, коли відбуваються масові виплати готівки потерпілим вкладникам, це призводить до сплеску на валютному ринку. Народ, який зумів визволити свої гривневі заощадження, навряд чи біжить до іншого банку, щоб їх туди вкласти. Найперше — прямує міняти гривні на долари та євро, тож попит на них збільшується.

Підсумовувала Галина КВІТКА.

Найближчим часом місто Острог підпише договір про співпрацю зі Щастям

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

Ще півроку...

Учора в Брюсселі посли ЄС домовилися продовжити економічні санкції проти Росії ще на шість місяців при відсутності будь-якого прогресу у врегулюванні конфлікту в Україні. Про це з посиланням на європейські джерела повідомляє AFP.

Зазначається, що посли з 28 держав-членів Європейського Союзу схвалили принципове рішення, яке тепер направлять до міністрів для офіційного затвердження, можливо, в п'ятницю.

Нагадаємо, що санкції стосовно Росії у зв'язку з анексією Криму та агресією на Донбасі західні країни, зокрема США, Канада, Японія і країни Євросоюзу, запровадили навесні 2014 року. Кілька разів обмеження продовжувалися і посилювалися. Їх дія закінчувалася 31 липня.

Як уже повідомляв «Голос України», 17 червня 2016 року стало відомо, що антиросійські санкції, пов'язані з анексією Криму, будуть продовжені до середини 2017 року. Обмеження стосуються туризму, інвестицій та іншої співпраці з регіоном.

Санкції у чіткій прив'язці до Мінських угод

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Ми готові продовжувати механізм моніторингу. Якщо повністю буде виконаний «Мінськ», то можна передбачати поетапне зняття (санкцій). Але поки це не виконано. Все є у чіткій прив'язці до Мінських угод», — цитує Олланда прес-служба П. Порошенка.

«Дякую за чітку та принципову позицію наших французьких та німецьких партнерів, президента Єврокомісії та лідерів країн-членів ЄС щодо продовження санкцій. Україна віддана Мінським домовленостям та імплементує і чітко виконує всі взяті на себе зобов'язання. Продовження санкцій напряму пов'язано з процесом деокупації», — сказав, у свою чергу, в Парижі П. Порошенко, інформує його прес-служба.

Президент наголосив, що процес деокупації передбачає виведення російських військ з української території, припинення постачання озброєння, боєприпасів та техніки, забезпечення безперешкодного доступу СММ ОБСЄ на всю територію, зокрема неконтрольовану ділянку українсько-російського кордону, звільнення заручників, початок політичного процесу.

Французький лідер наголосив, що весь пакет Мінських домовленостей має бути виконаний, і для цього використовуються всі можливості та нагоди. «Ми готуємо нову зустріч у «нормандському форматі», щоб ще більше посилити зрушення, прогрес і виконання подальших етапів Мінського процесу», -повідомив він.

Президент України зазначив, що українська сторона сформувала пропозиції до порядку денного зустрічі лідерів «нормандського формату». «Це є обговорення безпекових критеріїв і поліцейської озброєної місії ОБСЄ на окупованій території, звільнення заручників, формування дорожньої карти з приділенням особливої уваги питанням послідовності і питанням гарантій виконання взятих на себе зобов'язань щодо Мінського процесу», — розповів глава держави.

За матеріалами прес-служби Президента України підготувала Юлія ЯЩУК.

Німеччина згадує жертв

Із часів закінчення війни, яку розв'язала гітлерівська Німеччина проти Радянського Союзу, минуло 70 років, але інтерес до неї не зменшується. Як і до початку, котрий досі є темою для досліджень, суперечок та дискусій не лише на теренах уже колишньої наддержави, а й у самій ФРН. Тут відбулося і сьогодні відбудеться чимало пам'ятних заходів, приурочених до 75-ї річниці нападу Німеччини на СРСР.

На офіційному рівні дату відзначатимуть скромно: на Потсдамській площі в Берліні міністр культури Моніка Грюттерс відкриє виставку просто неба, яка розповість про цю сторінку історії; екс-депутат Бундестагу Ерхард Епплер виголосить промову біля меморіалу радянським воїнам у Тиргартені, котрі загинули в битві за Берлін.

Крім того, в заходах візьмуть участь голова Бундестагу Норберт Ламмерт, німецькі громадські організації, музеї, історики. Про цю дату і події, пов'язані з нею, на прес-конференції у Берліні говорили президент Народного союзу з догляду за військовими похованнями і колишній міністр закордонних справ Маркус Мекель, директор Німецько-російського музею у Карлсхорсті Йорг Море, керуюча справами німецької громадської організації «Знак покаяння» Ютта Ведувен.

Вони наголошували, що в день, коли німецький вермахт напав на СРСР, громадяни згадують полеглих у боях, убитих, померлих від голоду під час тієї війни на знищення. Тому й сьогодні надаватиметься увага передовсім і забутим жертвам — людям, котрі загинули у німецькому полоні, примусовим робітникам, тим, кого систематично знищували на окупованій вермахтом території колишнього СРСР.

У Німецько-російському музеї створено банк даних, де зібрано матеріали про поховання радянських військовополонених і примусових робітників. Люди віддають шану полеглим здебільшого біля меморіальних комплексів, але із 3.500 поховань 3.100 перебувають на сільських чи міських кладовищах, тож громадяни мають пам'ятати про 22 червня.

Низку пам'ятних заходів до цієї дати організувало посольство Росії, на які запросило посла України у ФРН Андрія Мельника. Дипломат у часописі «Шпігель» обурився: «Він не може уявити, як прийме запрошення від представників країни, котра вже два роки виявляє агресію щодо його Батьківщини. Це чисте лицемірство — підступним чином вести війну проти сусіда, водночас виставляючи себе жертвою, і апелювати до історичної відповідальності німців».

На думку Андрія Мельника, заходи — це «трюки», з допомогою яких російська сторона прагне відволікти увагу від «злочинних дій у Криму та на сході України». Він також зазначив: «Викликавши почуття вини німецької громадськості, Росія у такий спосіб хоче позбавитися санкцій ЄС». Також пан посол заявив, що «Україна ніколи не визнає одноосібне право росіян на перемогу у Другій світовій війні і несправедливі зазіхання на роль жертв нападу з боку нацистської Німеччини». Він повідомив, що «22 червня українське посольство також буде згадувати про жертви, але не гратиме на руку російській пропаганді і поставить власні наголоси».

Тим часом посольство РФ у ФРН повідомило, що, крім України, пам'ятні заходи проігнорували також представники Грузії, Литви, Латвії та Естонії.

Наталія ПИСАНСЬКА.
Берлін.



Пам'ятник солдату-визволителю у Трептов-парку в Берліні.

Фото автора.

Саморозпуск парламенту

Парламент Хорватії у понеділок прийняв рішення про саморозпуск. За це голосувало 137 депутатів із 151, повідомляють ЗМІ Хорватії.

Як поінформував після голосування голова парламенту Желько Райнер, рішення набирає чинності з 15 липня цього року. Тепер нові парламентські вибори мають відбутися у 60-денний термін.

Як заявила президент Хорватії Колінда Грабар-Кітарович, яка має визначити дату дострокових виборів, вона повністю розділяє думку більшості політичних партій: голосування має відбутися уже після літніх відпусток. Найвірогідніший термін — початок вересня.

Розпуск парламенту є наслідком того, що 16 червня вищий законодавчий орган висловив недовіру уряду Тихоміра Орешковича, який перебував на посаді прем'єр-міністра менше півроку.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Туреччина проводить нові навчання

Міжнародні військові навчання «Ишик-2016» розпочалися в понеділок поблизу турецького міста Конья. У них беруть участь військово-повітряні, військово-морські й сухопутні підрозділи Туреччини, Азербайджану, Північного Кіпру, Румунії, Саудовської Аравії та Угорщини.

Спостерігають за їхніми діями військові фахівці з Бельгії, Катару, Кенії, Косово, Лівану, Македонії, Малайзії, Польщі, Судану, Чилі, Греції, Бангладеш і Сінгапуру, повідомляє турецький телеканал TRT Turk.

Навчання триватимуть до 30 червня.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Гойдалка на фінансовій біржі... та в економіці

Після дводенного засідання Банку Японії, яке закінчилося рішенням залишити без змін грошово-кредитну політику, японська єна стосовно долара підстрибнула найбільше за 22 останні місяці (103,75 за долар). Водночас на Токійській фондовій біржі індекс Nikkei знизився на 485 пунктів і опинився на найнижчій позначці за чотири місяці (загалом Nikkei та TOPIX впали на 3%).

У п'ятницю міністр фінансів Японії Таро Асо виступив із заявою, що «на ринку відбуваються односторонні спекулятивні дії», і пообіцяв вжити рішучих заходів через різке падіння курсу долара та подорожчання єни. Фондові та валютні ринки «прислухалися» до міністра: основні індекси Nikkei та TOPIX уже на початку торгів відіграли 1,5%, а за американським долар стали давати на одну єну більше. Але навряд чи міністерські погрози здатні переломити загальний тренд: адже, крім суто внутрішніх причин, на ситуацію впливають світові події, які змушують бізнес шукати прихистку в тихій гавані японської єни.

Ще після заяви прем'єр-міністра Японії Шіндзо Абе про перенесення нового податку з продаж з 2017 на 2019 рік експерти та рейтингові агентства заговорили про чергову гойдалку в становищі японської економіки. Агентство Moody's заявило, що нові дії уряду стануть негативним фактором в оцінці кредитного рейтингу японських урядових облігацій. Японське рейтингове агентство R&I змінило оцінку перспектив державного боргу зі «стабільний» на «негативний».

Водночас позитивні показники першого кварталу дали змогу відкоригувати в бік збільшення річний ВВП. Зростання відбулося завдяки поліпшенню ситуації у сфері корпоративних інвестицій. Дещо (всього на 0,1%) зросли і споживчі витрати, які в структурі ВВП займають більш як половину. Щоправда, за оцінкою уряду, економічна ситуація у червні виглядає менш оптимістично, ніж у травні, оскільки споживчі ціни повільно скочуються вниз. Зате зростання кількості прихильників збереження Великобританії у ЄС благотворно вплинуло на єну, призвівши до її подешевшення.

Уряд та центробанк, як і раніше, вважають, що слід продовжувати політику кількісного пом'якшення, важливими складовими якого є викуп облігацій, зниження вартості єни та від'ємна ставка Банку Японії. Експерти прогнозують нове пом'якшення політики Центробанку вже в липні. Водночас вони переконані, що рекордні темпи, якими скуповуються урядові облігації, призведуть до того, що Банк Японії «видихнеться» вже до середини наступного року.

За економічними експериментами Японії уважно стежать у світі. Шіндзо Абе, якого зараз найбільше хвилюють вибори до верхньої палати японського парламенту 10 липня, уже висловив рішучість одержати на них перемогу й ще інтенсивніше продовжити реалізацію своєї економічної політики.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

Майже 17 тисяч гривень довелося заплатити трьом жителям села Курчицька Гута Новоград–Волинського району Житомирщини за шкоду, завдану лісовому господарству: вони незаконно зрізали дуба, вік якого становить півтори сотні років, *інформує наш власкор Оксана Лук'яненко*

Напередодні проведення минулими вихідними традиційного фестивалю ріплянки — верховинської страви з картоплі — до знаменитого опришківського села Колочава відремонтували дорогу. В програмі заходу, в якому взяли участь команди із сіл Міжгірського й Тячівського районів, були театралізована екскурсія музеєм «Старе село», катання вузькоколійкою, виступи творчих колективів, *повідомляє наш власкор Василь Нитка*

Доля однієї жінки–розвідниці

ДО 75-Ї РІЧНИЦІ ПОЧАТКУ НІМЕЦЬКО-РАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ

Дослідження проблематики німецько-радянської війни відрізняються своєю багатоаспектністю, різноманітністю і ґрунтовністю. Але й досі залишається чимало маловивчених питань, які потребують висвітлення і ще чекають свого розкриття.

Однією із таких проблем є залучення населення до розвідувальної діяльності. На першому етапі війни у розвідку в близький тил противника часто посилали перевірених у боях жінок — бійців винищувальних батальйонів, партизанських загонів і полків. Це був вимушений захід, оскільки німці у прифронтовій полосі методично влаштовували полювання за всіма чоловіками призовного віку. Серед «енкаведистів» вважалося, що пройти у будь-який населений пункт за лінією фронту, швидко та справно впоратися із завданням, а потім повернутися живою, жінці буде простіше. Однієї із тих жінок, кому не раз доводилось грати зі смертю в піжмурки, була Галина АСТАХОВА (на знімку) ***— учасниця оборони Києва у 1941 році, боєць винищувального батальйону, згодом — останній резидент розвідки в столиці України. Про її долю розповімо за допомогою маловідомих архівних документів.***

Народилась Галина 11 листопада 1904 року на станції Миропіль, тепер Житомирської області. Батько — українець, мати — полька. Павло Дмитрович працював телеграфістом, черговим на залізничних станціях Київської губернії, Анна Андріївна була домогосподаркою. Сім'я була чималою — шестеро дітей, трьох з яких втратили під час Першої світової війни. Трьох доньок, що залишилися живими, батьки всіма силами намагалися зберегти та дати їм добру освіту.

Наприкінці 1920-х — на початку 1930-х років батько перебував на формулярному обліку в дорожньо-транспортному відділі Державного політичного управління (ДПУ) УСРР Південно-Західної залізниці як антирадянський елемент, «різко-ворожо» налаштований до існуючої влади. Відповідно до рішення Народного комісаріату шляхів сполучення ця категорія залізничників підлягала переведенню на «дороги тилу» СРСР, і П. Астахов також мав вирушити у відрядження на Північно-Печерську залізницю, але уникнув цього, оскільки адміністрація залізниці, враховуючи похилий вік і стан здоров'я, звільнила його від відрядження на «дороги тилу», а також з роботи — за скороченням штатів. Так, пропрацювавши на залізниці 36 років, Павло Дмитрович залишився із родиною жити в службовому будинку на станції «Спартак», під Києвом. Відтоді працював у радгоспі під Бучею.

Старша донька родини Астахових Галина після початкової школи працювала конторником-вагаркою у лісництві, займалась самоосвітою, навчала малописьменних у пункті лікнепу при клубі залізничників, учителювала в селах Бородянка, Червоний Ріг, Мигалки, Нова Буда, Микуличі. Пізніше закінчила педагогічні курси підвищення кваліфікації, працювала в Ново-Будській сільській школі Бородянського району Київської області, заочно навчалася у Київському педінституті.

Восени 1933 року поновив свою роботу Київський державний університет (у 1926—1932 роках — Інститут народної освіти). Цілком природно, що набутий професійний досвід та жага до знань привели Галину Астахову на філологічний факультету, де на її улюбленій кафедрі історії української мови продовжували жити традиції Київської лінгвістичної школи, пов'язані з іменами В. Перетца, І. Огієнка, А. Кримського, М. Грунського, які намагалися продовжити молоді, але водночас, доволі досвідчені лектори — улюбленці студентської аудиторії.

У 1938 році Галина отримала диплом першого ступеня і вступила до аспірантури Київського університету на спеціальність «історія української мови». На вибір теми дисертаційного дослідження — «Проблеми синтаксису в українських історичних грамотах» — мав очевидний вплив її науковий керівник — видатний вчений, сходознавець, славіст, історик української мови та літератури, письменник і перекладач, академік Агатангел Кримський.

До того часу академік декілька років розроблявся секретно-політичним відділом ДПУ УСРР — НКВС УРСР "як відомий український націоналіст", котрий, за версією органів внутрішніх справ, примикав до різних антирадянських націоналістичних формувань.

У квітні 1941 року вона захистила кандидатську дисертацію і стала науковим співробітником Інституту мовознавства АН УРСР. Здавалося, що життя набирало обертів — налагоджений побут, плани на майбутнє, улюблена робота... Тільки заняття наукою тривали недовго, 22 червня 41-го їх довелось перервати.

Коли о дванадцятій години радянський уряд повідомив по радіо про «віроломний напад», Галина вже на власні очі бачила наслідки першого нальоту німецьких бомбардувальників на київські підприємства — густий чорний дим, що тягнувся над розташованим неподалік заводом «Більшовик», де на світанку впали перші бомби та загинули кияни—робітники заводу.

10 липня 1941-го 30 наукових співробітників, викладачів та студентів університету склали окремий взвод винищувального батальйону Сталінського району міста Києва. Серед тих, хто залишив університетські кафедри та лабораторії, взяв у руки гвинтівку, була й Галина Павлівна.

Вона служила у розвідці батальйону. Проте, як й іншим розвідницям, Астаховій доводилось брати й безпосередню участь у боях з противником. Так, у серпні 1941 року її батальйон відбивав наступ противника, який прорвався в районі Голосіївського лісу, Мишоловки, Китаєва. Завдяки спільним діям народного ополчення, бійців винищувальних батальйонів та десантників 5-ї повітряно-десантної бригади під командуванням полковника О. Родимцева ворог був зупинений, що дозволило вчасно перегрупувати війська, перейти у контрнаступ і ліквідувати прорив.

Галина Павлівна залишалася на передовій до останнього дня оборони міста. Перед самим відходом із Києва командування батальйону мало намір направити її у тил ворога з черговим розвідувальним завданням, але, у зв'язку з наказом про залишення міста, відрядження не відбулося.

19 вересня 1941 року батальйон, в якому служила Астахова, виходячи з Києва разом із іншими підрозділами НКВС та частинами Червоної армії, потрапив в оточення. Бійці, які залишилися у живих, дрібними групами, іноді в селянському одязі, пробирались до лінії фронту. Йшли, обираючи глухі шляхи через хутори та віддалені від доріг села, уникаючи зустрічі з великими гарнізонами німців.

19 жовтня Галина Павлівна разом із залишками свого батальйону перейшла лінію фронту. В особливому відділі військової частини вона передала зібрану під час перебування в оточенні інформацію, після чого, несподівано для себе, була направлена на евакопункт у м. Саратов. Звідси евакуйованих з України цивільних осіб, залежно від роду занять та досвіду довоєнної роботи, мобілізували в діючу армію, направляли на заводи та фабрики Саратовщини, у безкрайні заволзькі степи в місцеві колгоспи та радгоспи.

Наприкінці 1942 року, з метою пожвавлення розвідувальної роботи та встановлення зв'язку з агентурою, що перебувала на окупованій території, до тилових районів Саратовської області, де компактно мешкали евакуйовані з України, розсилались запити з метою виявлення громадян 1895—1924 років народження. З відібраними за установчими даними особами, після їх перевірки за оперативними обліками, під тим чи іншим прикриттям знайомились оперативні працівники 4-го (розвідка, терор та диверсії у тилу противника) управління НКВС.

За результатами бесіди з Астаховою оперпрацівник НКВС відмітив у службовій записці: «...Громадянка «А» на мене справила враження розумної людини, всебічно розвинутої, сміливої, вивертої, гаряче люблячої Україну та її радянський лад. Враховуючи, що «А» бездітна, має велике бажання бути в партизанському загоні або на підпільній роботі, її політичний та загальний розвиток, вважаю, що «А» є придатною кандидатурою для використання у розвідроботі. Для визначення можливостей «А» необхідно з останньою розпочати працювати».

«Можливості» Галини Павлівни визначили швидко. Були виявлені її родинні, наукові та інші зв'язки на території, захопленій німцями, в першу чергу в Києві. Відмічено досконале володіння польською мовою, добре знання німецької та болгарської. Особливий інтерес викликало широке коло знайомств Астахової серед української наукової інтелігенції. Було також визначено, кого з агентів, залишених органами держбезпеки у Києві при відході частин Червоної армії для розвідувальної роботи, доцільно використати для зв'язку з Астаховою, яка отримала агентурний псевдонім «Марина».

У процесі підготовки з нею було проведено лише одну двохгодинну співбесіду з питань, що стосувалися окупаційного режиму, наявності та діяльності каральних органів німців у Києві. «Марина» прийняла в бесіді активну участь, порівнюючи те, на що зауважував інструктор, із дійсністю, яку вона знала за власним досвідом перебування в оточенні. За «лживкою», як називали між собою майбутні агенти складену оперпрацівником легенду-інструкцію, Галині Павлівні не треба було приховувати, ким була до війни, але при тому, нібито, вона була аполітичним, прогерманськи налаштованим та симпатизуючим західній культурі обивателем, цілком зайнятим своїми науковими проблемами.

Проте у квітні 1943 року, коли курс підготовки був майже закінчений, Галина Павлівна захворіла на висипний тиф і три тижні перебувала на лікуванні в інфекційному шпиталі міста Калач Воронезької області. Після шпиталю вона знайшла в собі сили повернутися у стрій. Однак хвороба не минула безслідно. Астахова мала не бездоганний вигляд: старіше своїх років, брита голова, вставні зуби, що, певно, вирішили врахувати при корегуванні легенди.

Після провалу в 1942 році чекістського підпілля у Києві НКДБ УРСР прагнув заново створити у столиці України свою резидентуру та організувати розвідувальну роботу. Навесні 1943 року до закидання в Київ готувалися декілька розвідгруп. У затвердженому 1 червня 1943 року наркомом держбезпеки УРСР С. Савченком плані виводу до тилу противника, перед «Мариною» ставилися такі завдання:

«1. Використовуючи родинні зв'язки, осісти та легалізуватися у Києві;

2. Встановити місця проживання в Києві агентів «Малого», «Немо» та «Смирнова», перевірити їх поведінку і ставлення до окупантів; у випадку можливості використання цих агентів, встановити з ними зв'язок та направляти їх роботу.

3. Підшукати та підготувати квартиру для прийому від нас радиста та рації. Організувати радіозв'язок із нами.

4. Вивчити режим, політичну та економічну обстановку в м. Києві та направити до нас з доповіддю кур'єра...».

Галині Павлівні в помічниці надали молоду дівчину Ірину — «Кожушенко». Вона народилася у 1921 році, закінчила школу-семирічку в рідному селі Кожухів та курси медичних сестер у Хмільнику. З 1938 року до початку війни працювала медсестрою у Вінницькому військовому шпиталі, далі — в евакошпиталі в Ульяновську. На пропозицію виконувати спеціальне завдання в тилу противника легко погодилася.



Їх познайомили одну з одною всього за три дні до відправки. Ірина повинна була беззаперечно виконувати всі розпорядження Галини Астахової, і після її осідання у Києві, доставити до «Центру» одержані від неї в усній чи письмовій формі розвіддані та документи.

«Марині» і «Кожушенко» підготували необхідні документи для проєсування по окупованій території та проживання в потрібних для роботи населених пунктах. Резидентурі дали романтичну назву «Світло» і відрапортували начальству про готовність до закидання.

Водночас вирішувалась інша проблема: в авіаз'єднанні, за допомогою якого здійснювалось закидання агентури в тил противника, не вистачало вільних літаків. Москва пообіцяла «Дуглас» на 22 травня. Керівництво українських чекістів дало команду: «всіх людей на правий берег Дніпра до 22.5.43 р.» .«Світло» вдалося відправити тільки у ніч з 13 на 14 червня.

«Марина» та «Кожушенко» були викинуті на парашутах з висоти 1000 метрів на північно-східному напрямку від міста Біла Церква. Викидання пройшло більш-менш успішно: парашути розкрилися, під час приземлення ноги та руки залишились цілими. Погане було в іншому. Як розповідала потім Ірина, опустилися вони з Галиною Павлівною на протилежних околицях якогось населеного пункту, її парашут зачепився за телеграфний стовп, піднявся гомін, стрілянина, але вона, скориставшись посівами ячменю та жита, втекла, а «Марина», напевно, напоролась на поліцаїв і була спіймана тієї ночі, оскільки шум у селищі тривав ще довго.

Ірина, за її словами, з переконанням, що вона залишилась одна, пішла на схід, до лінії фронту і 5 липня потрапила у розташування військ Червоної армії. Після перевірки органами держбезпеки «Кожушенко» з діючої агентурної сітки буда виключена як така, що не має можливостей для роботи в тилу противника, а також у зв'язку з тим, що обставини її приземлення та уникнення переслідування викликали сумнів.

Доля «Марини» лишалась для «Центру» певний час невідомою. Розслідуванням її діяльності на окупованій противником території займалися вже після визволення Києва. В результаті було встановлено, що Галина Астахова після приземлення благополучно дісталася Бородянки, а 25 червня 1943 року прибула до Києва.

Коли Галина вже минула Євбаз (Галицька площа, нині — площа Перемоги), на бульварі Шевченка випадково зустріла батька Павла Дмитровича, разом із яким повернулась на квартиру, на вулиці Мало-Васильківській (нині — Шота Руставелі). 5 липня за допомогою родичів вона отримала в комендатурі міста дозвіл на проживання, а згодом і прописку.

Умови життя та підпільної роботи в окупованому Києві потребували ретельної конспірації. В місті діяли: гестапо, німецька жандармерія, німецька військова комендатура, місцева поліція. Міська управа в кожному будинку з числа мешканців і двірників призначила керівника будинку (кербуда), який мав у письмовій формі доносити у поліцію про тих, хто переховувався без документів.

Спочатку Г. Астахова нікуди з дому не виходила. В Бородянку, де повинна була відбутися її зустріч з «дівчиною Ірою», декілька разів ходив Павло Дмитрович, але нікого там не знайшов. Основна частина завдання передбачала поновлення зв'язку із залишеними у Києві розвідниками. Це були кваліфіковані агенти-одинаки, яким НКВС УРСР перед відходом Червоної армії з Києва доручив залишитися у місті, але конкретних вказівок з розвідувальної роботи не дав. Завдання було тільки одне: за вимогою осіб, що будуть до них приходити та зв'язуватися за умовленим паролем, проводити свію розвідувальної інформації. Одного з них — «Смирнова» — Астахова знала особисто. Ним виявився її улюблений університетський викладач Григорій Андріанович Левченко.

Залишившись без зв'язкової, «Марина» вимушена була ризикувати життям родичів. За допомогою сестри Надії вона встигла зв'язатися з агентами, передала завдання та отримала від них розвідувальні матеріали. Крім того, Астахова дізналася про розгін німцями видавництва «Українська школа», Інституту літератури АН та пединституту, про арешти у Спілці письменників, якою керувала Олена Теліга, та інші події із життя київської інтелігенції при німцях. Одержані матеріали, а також свої нотатки поклала у пляшки і закопала у дворі будинку батьків.

Як встановило слідство, на початку серпня 1943 року Галина Астахова потрапила в поле зору агента гестапо під псевдонімом «С», 50-річного інваліда-шевця, який тримав свій ларьок з чищення та дрібного ремонту взуття поруч із будинком, де мешкали її батьки. Від балакучої сусідки та далекої родички Астахових швець дізнався, що в 41-му Галина Павлівна була учасницею винищувального батальйону, носила зброю, чоловік її, начебто, єврей, а сама вона — член партії, прибула до Києва для проведення підпільної роботи проти німців. Одержані відомості «С» у письмовому вигляді передав гестапо. Винагородою йому була пляшка горілки та сотня цигарок.

Декілька днів за Астаховою велось спостереження. 4 серпня 1943 року Галина Павлівна була заарештована. Її привели в сірий, похмурий будинок по вулиці Короленка, 33, де під час окупації була німецька поліція та служба безпеки (Sipo und SD). Після допиту, який влаштував заступник командора «СС» у справах виявлення комуністичного підпілля, партизанів, українських націоналістів, спостереження за працівниками радіо і пропаганди Губерт, Астахову кинули в тюремну камеру.

У тюрмі Галину Павлівну били доти, поки вона не зізналася, що справді перебувала у винищувальному батальйоні. Крім доносу шевця, Астаховій пред'явили ще два свідоцтва її участі в обороні Києва в 1941 році. Проте головну військову таємницю — свій зв'язок з НКВС та отримане завдання — вона не видала.

Ті, хто вижив у нацистському казематі, розповідали, що перед стратою Галина Астахова просила сусідок по камері передати батькам, що її відправляють на роботу в Німеччину, про розстріл повідомити лише сестру...

Після визволення Києва в будівлі, де розташовувалася тюрма гестапо, виявили документ німецькою мовою — список заарештованих осіб, передбачених «для особливого ставлення», датований 10 серпня 1943 року, в якому під №28 значилось: «Астахова Марія — комуніст». Ймовірно, це стосувалось Галини Павлівни.

Протягом двох років німецької окупації Києва через тюрму гестапо, на Короленка, 33, пройшло чимало людей, про що свідчать написи, залишені в'язнями на її стінах: підпільники-комуністи, підпільники-націоналісти, прості кияни — українці, росіяни, євреї, поляки... В одній із тюремних камер на стіні виявили рядок із вірша Лесі Українки: «Я буду крізь сльози сміятись...» — немає смертної туги, немає відчаю. Навіть в останні й страшні для себе дні ці люди не забували про своє історичне та культурне коріння, продовжували жити своїми ідеалами чи ілюзіями.

Віктор ТИХОМИРОВ,
архівіст І категорії
Центрального державного архіву громадських об'єднань України.

У тюрмі Галину Павлівну били доти, поки вона не зізналася, що справді перебувала у винищувальному батальйоні

Факти проти міфів

Навколо останньої світової війни існує дуже багато міфів, і найперший із них полягає в терміні, який широко використовувався в Радянському Союзі, а тепер — у сучасній Росії. Це — Велика Вітчизняна війна 1941-1945 років, коли радянський народ у єдиному пориві переміг фашизм. Насправді ж слід говорити про Другу світову війну, участь у якій для багатьох народів розпочалася задовго до 1941 року, зокрема і українців.

До речі, влітку 1941 року багато хто із мешканців радянських міст та сіл не усвідомлювали загрози нацизму в повній мірі, бо з 1939 року радянська пропаганда багато говорила про співпрацю з Третім рейхом, зазначає історик Яна Примаченко. Приміром, газета «Правда» опублікувала телеграми Гітлера та Ріббентропа, в яких вони щиро вітають Сталіна з 60-річним ювілеєм. Сталін тим часом відповів: «Дружба народів Німеччини та Радянського Союзу, що була скріплена кров'ю, має всі підстави бути довгою та міцною».

У цьому контексті дещо інакше, ніж це подавала радянська пропаганда, читається Пакт Молотова-Ріббентропа. Так, у Великій Радянській енциклопедії сказано: «Позиція західних держав поставила Радянський Союз перед альтернативою: опинитися в ізоляції перед прямою загрозою нападу фашистської Німеччини або, вичерпавши можливості укладення союзу з Великою Британією і Францією, підписати запропонований Німеччиною договір про ненапад і тим самим відсунути загрозу війни. Обставини зробили неминучим другий вибір».

Насправді ж, як вважають багато хто з істориків, Сталіним керували трохи інші мотиви, ніж мир. 19 серпня 1939 року керівник СРСР публічно висловився про необхідність підштовхнути Європу до масштабної війни, яка б стала увертюрою до «світової революції». Виступаючи на засіданні політбюро ЦК ВКП(б) він підкреслив: «Якщо ми приймемо пропозицію Німеччини про укладення пакту про ненапад, вона, звичайно, нападе на Польщу, і втручання Франції та Англії у цю війну стане неминучим. Західна Європа зазнає серйозних збурень та розрухи... Досвід двадцяти останніх років показує, що в мирний час неможливо мати в Європі комуністичний рух настільки сильний, щоб більшовицька партія змогла захопити владу. Диктатура цієї партії стає можливою лише в результаті великої війни».

Отже, можна зробити висновок, що як нацистська Німеччина, так і сталінський СРСР були рівною мірою незадоволені світовим устроєм, який склався після Першої світової війни, і хотіли його переробити під себе. Вибір на користь Німеччини давав Кремлю можливість успішно реалізувати геополітичні цілі. Щоб зблизитися зі Сталіним, Гітлер пообіцяв йому всіляке сприяння в територіальних домаганнях стосовно країн Балтії, Польщі і Фінляндії. Гітлеру ж угода давала можливість, не озираючись, воювати з Польщею, Британією та Францією. Одне слово, угода стала тим механізмом, який відчинив двері для нової світової війни.

Поруч із договором було укладено й таємний додатковий протокол, який передбачав розмежування сфер впливу сторін у Східній та Центральній Європі. Цей документ грубо порушував суверенітет і територіальну цілісність цілої низки незалежних держав.

Радянська сфера впливу охоплювала Естонію, Латвію, Фінляндію, Бессарабію та східну частину польської держави. На радянському боці, окрім етнічних українських та білоруських земель, опинилися Люблінське та частина Варшавського воєводства. По суті, Німеччина та СРСР цим ініціювали не лише швидкий переділ Польщі, а й континентальний воєнний конфлікт, бо гарантами Польщі виступали Велика Британія і Франція, каже історик Кирило Галушко. До речі, радянська сторона аж до горбачовських часів заперечувала існування таємних протоколів до Пакту про ненапад та до пізнішого договору про дружбу та кордон. Під час перебудови комісія на чолі з відомим політичним діячем Олександром Яковлєвим торкалися цього питання, але оригінал додаткового протоколу знайшли вже 1992 року після розсекречення архівів ЦК КПРС. Нинішня Росія тим часом усіляко намагається спростувати цей факт.

Легко спростовується і міф про те, що Сталін не узгоджував військові дії з Гітлером. Приміром, 1 вересня 1939 року СРСР надав у розпорядження Німеччини радіостанцію в Мінську, яка виконувала роль радіомаяка для наведення бомбардувальників на польські міста. А 17 вересня Сталін повідомив німецького посла, що розпочинає окупацію Польщі. Також 28 вересня 1939 року, коли впала Варшава, СРСР та Німеччина підписали договір про дружбу і кордон.

Отже, обидва агресори публічно заявляли, що у ставленні до Польщі між ними немає суперечностей. Згодом, наприкінці вересня, сторони домовилися про певні маневри. Наприклад, облогу Львова і Бреста розпочали німці, та пізніше вони відступили, а справу завершувала вже Червона Армія. 22 вересня 1939 року під час передачі радянській стороні Бреста було проведено спільний військовий парад, де були представлені підрозділи моторизованого корпусу Вермахту і окрема танкова бригада Червоної Армії на чолі з Семеном Кривошеїним.

А з боку Німеччини було певне сприяння, коли Радянський Союз розв'язав війну у Фінляндії. Так, німці не дали можливості фінам скористатися кабелем зв'язку, аби ті могли звернутися до США з проханням про допомогу. А вже наприкінці цієї війни Німеччина переконувала фінів якомога швидше укласти мир.

До слова, між 1939 та 1941 роками СРСР та Третій рейх мали також непогану економічну співпрацю. Зокрема, промисловість отримувала нафту, марганцеву руду, мідь, нікель, а також лісоматеріали та зерно. Фактично це були ресурси, необхідні для ведення війни. Через радянську територію відбувався і транзит стратегічної сировини та продовольства з країн Тихоокеанського басейну та Близького Сходу. По суті, завоювання Франції і бомбардування Британії відбувалися на радянському пальному.

ЦИФРИ

До самого моменту агресії 22 червня 1941 року німецька промисловість отримала від Радянського Союзу:

865 тисяч тонн нафти, 140 тисяч тонн марганцевої руди, 14 тисяч тонн міді, 3 тисячі тонн нікелю, понад 1 млн. тонн лісоматеріалів, 2736 кг платини, 1 мільйон 463 тисячі тонн зерна.

Що ж стосується тверджень, що нібито Радянський Союз не готувався до війни, то вони легко спростовуються знову ж таки фактами. А вони такі: Радянський Союз на початок 1941 року був наймілітаризованішою державою у світі. Воєнні асигнування СРСР в 1939 році становили 26 відсотків видаткової частини бюджету, або 12,2 відсотка всього національного доходу країни. У 1941 році витрати на армію зросли до 43 відсотків від видаткової частини бюджету. Особовий склад збільшився більш як у два з половиною разу — з 1 млн.943 тисяч у 1939 році до 5 млн.700 тисяч у червні 1941 року. Те саме можна сказати про озброєння. Приміром, гармат і мінометів у 1939 році було 55 800, а 1941-го стало 115 900, танків було 18 400, стало 23 300, бойових літаків було 15 500, а стало 22 тисячі. Чи не промовисті факти?

Не витримує критики і твердження, що Німеччина напала віроломно і без оголошення війни. Історик Сергій Рябенко легко розвінчує цей міф і називає його димовою завісою. Адже починаючи з квітня до самого 22 червня 1941 року СРСР та його найвище керівництво отримали десятки різноманітних повідомлень і розвідданих, які свідчили про агресивні плани Третього рейху. До слова, влітку 1940 року радянський розвідник «Ярема» (і як стало відомо широкому загалу вже після розпаду СРСР, ним був не хто інший, як український, а нині всесвітньо відомий художник Микола Глущенко) надсилав доповідну записку вищому радянському керівництву, в якій зазначав, що Німеччина активно готується до агресії. Ще одне свідчення — доповідна записка, опублікована архівом СБУ у червні 2013 року. Вона адресована секретарю КП(б) У М. Хрущову, і йдеться в ній про концентрацію німецьких військ у прикордонних районах СРСР. Також буквально вночі 22 червня 1941 року нарком закордонних справ В'ячеслав Молотов прийняв німецького посла, який передав ноту про початок війни. Про початок нападу о 4 ранку того ж дня поінформували й посла Радянського Союзу в Берліні. Отже, і де-факто, і деюре про початок війни було оголошено. Інша річ, що у такий спосіб Радянський Союз намагався прикрити свої прорахунки, а народ налаштувати на захист Вітчизни у війні, яку фактично сам і розв'язав. Одне слово, міфів, які всі післявоєнні десятиріччя активно насаджувалися і побутують і нині, дуже і дуже багато.

Факти збирала Марина КРИВДА.

НАСТРІЙ

Про війну і мир — у музичному творі

У Сєвєродонецьку відбувся концерт академічного оркестру Луганської обласної філармонії під диригуванням австрійського композитора Курта Шміда (**на знімку**). Як завжди, Курт підняв настрій публіці своїми життєрадісними творами, які зривали овації. Але найбільш бурхливо глядачі сприйняли виконання оркестром авторської композиції "Війна і мир", яка пролунала вперше.

"Мені дуже сподобалося надзвичайне виконання оркестром відомих світових та авторських композицій під диригуванням Курта. Я думаю, що у цього оркестру велике майбутнє", — зазначила Надзвичайний і Повноважний Посол Австрійської Республіки в Україні Герміне Поппеллер, яка була присутня на концерті.

А заступник голови Луганської облдержадміністрації Юрій Клименко, користуючись нагодою, подякував уряду Австрії за допомогу, яка надається нашій країні і, зокрема, Луганщині у такий скрутний час. Минулого року Австрія організувала для дітей з районів, розташованих на лінії розмежування, чудовий відпочинок.



Теплі слова подяки пролунали на адресу старого друга Курта Шміда. Особливо за новий музичний твір, який чітко передає події, що відбуваються в області. До слова, за підтримки пана Шміда у квітні академічний симфонічний оркестр Луганської обласної філармонії провів в Австрії свої гастролі. Для музичного колективу, створеного лише рік тому, це досить високе визнання.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.
Фото прес-служби Луганської обласної ВЦА.

Найбільша мрія — звитяга українського війська

Миколі Олександровичу Мар'янчику (на знімку) 15 травня виповнилося 90 років. Та, незважаючи на статечний вік, він рухливий, енергійний і діяльний. То до районної ради ветеранів прошкує, то до «Укртелекому»: чимало різних справ у голови первинної ветеранської організації зв'язківців.

Праці в Корсунь-Шевченківському вузлі зв'язку він присвятив більше трьох десятків років. Починав заступником начальника у 1956 році, а завершив кар'єру начальником. Керівником був професійним, вимогливим і справедливим, за що й шанують його колишні колеги. Особлива ж повага земляків — як до фронтовика, визволителя рідної землі і Європи від фашизму.

Призвали Миколу Мар'янчика в армію 6 лютого 1944 року, і було йому тоді неповних 18. З військкомату на Вінниччині відправили на коротке навчання, під час якого він освоїв кулемет Дегтярьова, а потім їхню військову частину перекинули в Угорщину. Перше, що вразило молодого бійця, — величезні вирви, порвані й понівечені залізнічні рейки після нальоту американської авіації. Такий удар змусив німецькі війська швидко відступати. Йшли слідом за ними, переважно вночі, але великих боїв не було. Раз лише довелося пережити справжнє пекло: попереду їх частини «відпрацювали» «катюші» і відразу поїхали. А фашисти у відповідь накрили щільним вогнем позиції радянських військ. Чи було страшно? Та ні, скоріше думки були про те, щоб не зачепило та як точніше і дошкульніше вдарити у відповідь. За визволення Угорщини Микола Олександрович одержав свою першу бойову нагороду — медаль «За бойові заслуги».



Згодом молодого бійця перевели в окремий батальйон зв'язку 31-ї танкової армії. Та після кількох наступальних операцій військову частину передислокували під Старокостянтинів, де він разом із «обстріляними» бійцями навчав молодих солдатів. Після перемоги Миколі Мар'янчику випало служити в армії ще шість років: демобілізували аж у вересні 1951 року! Фронтовий досвід підказав рішення вступити до Львівського електротехнікуму зв'язку, який він закінчив з відзнакою 1956 року. Після технікуму пропонували вчитися далі - приймали в інститут без іспитів, але вирішив працювати. Один із викладачів сказав: «Я проїхав усю Україну, але кращого за Черкащину не бачив». Ці слова справили враження — і Микола Олександрович одержав направлення в Тальне, а через місяць опинився в Корсуні-Шевченківському, заступником начальника вузла зв'язку. Виявилося — на все життя. За характером він був дуже відповідальною людиною, для якої робота була вищою за все. Тому очолюваний ним вузол зв'язку завжди лідирував на Черкащині.

Доля послала Миколі Олександровичу і радісні, і гіркі дні. Трагічно загинув один син, втратив і другого, тривала важка хвороба передчасно забрала дружину. Зараз його зігрівають турбота і любов онука Сашка та його родини, з якою він живе у своєму затишному будиночку над Мартанським ставом.

...Перегортаємо зеленуваті листочки військового квитка ветерана. Ось записи про присвоєння військових звань: лейтенант, капітан, майор, підполковник, а зараз у нього військове звання полковник. І в мирний час він ніс службу, щохвилини був готовий стати на захист своєї землі. Груди фронтовика прикрашають ордени Вітчизняної війни, Богдана Хмельницького, численні медалі та професійні відзнаки. І незважаючи на поважний вік, він з гордістю раз у рік, на День Перемоги, приходить із фронтовими нагородами на вшанування пам'яті полеглих. На відміну від кабінетних істориків, Микола Мар'янчик знає справжню ціну медалям і орденам — ціну людської крові, горя і страждань. Тому глибоко переживає російсько-українську війну, що точиться на сході країни. І найбільше бажання ветерана на схилі свого життя: дочекатися завершення кровопролиття, повернення чиїхось батьків, синів, онуків живими до рідного порога. Найбільша його мрія, щоб українське військо перемогло у тій підступній війні і міцно тримало кордони здобутої у боях незалежної держави.

Людмила ЯРОВА, Ліна ЛЕБЕДЕНКО.
Черкаська область.
Фото Людмили ЯРОВОЇ.

Інформація про виконання бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття на 2015 рік

У 2015 році фактичні обсяги надходжень до Фонду склали 5 743,4 млн. грн., з них кошти від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття склали 5 701,3 млн. гривень.

Протягом 2015 року розподіл коштів Фонду від сплати єдиного внеску для роботодавців здійснювався за пропорціями: з початку року - 2,5843%, а з 19 лютого 2015 року - 3,1997%.

В цілому доходна частина, з урахуванням перехідного залишку попереднього року (2 470,1 млн. грн.), склала 8 213,4 млн. гривень.

Видатки (касові) Фонду у 2015 році склали 7 840,5 млн. гривень.

На фінансування надання державною службою зайнятості, на яку покладено функції виконавчої дирекції Фонду, соціальних послуг та матеріального забезпечення було спрямовано 6 398,2 млн. гривень.

Видатки на допомогу по безробіттю, в тому числі одноразову її виплату для організації безробітним підприємницької діяльності, склали 5 962,9 млн. гривень. Протягом 2015 року в середньому за місяць виплата допомоги по безробіттю здійснювалася 364 тис. безробітним, з яких застраховані особи склали 96 відсотків. Середньомісячний розмір допомоги по безробіттю становив 1272 гривень. Розмір мінімальної допомоги по безробіттю для окремих категорій застрахованих осіб (виплати яким призначаються з урахуванням страхового стажу та розміру заробітної плати) підвищено з 974,4 грн. на початок року до 1102,4 грн. з 1 вересня 2015 року. Для осіб, які мають страховий стаж менше шести місяців протягом року, що передував реєстрації особи як безробітної, та молоді, яка закінчила або припинила навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилася із строкової або альтернативної служби, розмір допомоги по безробіттю протягом року складав 544 гривні.

Підприємницьку діяльність організували 15,4 тис. осіб, які отримували одноразову виплату допомоги по безробіттю та проходили навчання на курсах цільового призначення з метою набуття знань, необхідних для започаткування власної справи. Середній розмір виплати для організації підприємницької діяльності склав 15,4 тис. гривень.

Професійною підготовкою, перепідготовкою та підвищення кваліфікації було охоплено 178,9 тис. зареєстрованих безробітних, з них 145,7 тис. осіб за договорами у професійно-технічних та вищих навчальних закладах, на підприємствах, в установах та організаціях або безпосередньо у роботодавців - замовників кадрів, яка здійснювалася за 180 професіями, затребуваними на регіональних ринках праці. На базі 11 центрів професійно-технічної освіти державної служби зайнятості за 76 ліцензованими робітничими професіями та понад 200 тематиками курсів цільового призначення, затребуваними на ринку праці, навчалися 33,3 тис. осіб.

Загальні витрати на професійну підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації склали 191,1 млн. гривень.

Ваучер на перепідготовку, спеціалізацію, підвищення кваліфікації за професіями та спеціальностями для пріоритетних видів економічної діяльності отримали 2,7 тис. осіб. Кількість ваучерів, за які була проведена оплата, склала 1,5 тис. одиниць. Видатки за цим напрямком склали 13,7 млн. гривень.

До участі у громадських та інших роботах тимчасового характеру залучено 231 тис. громадян, з них зареєстрованих безробітних - 227,3 тис. осіб. У громадських роботах взяли участь майже 100 тис. осіб. З початку року фінансування таких робіт здійснювалось пропорційно рівними частинами за рахунок коштів місцевих бюджетів та Фонду. З урахуванням норм постанови КМУ від 29 липня 2015 р. № 541 внесено зміни до Порядку організації громадських та інших робіт тимчасового характеру (набула чинності 07.08.2015), стосовно скасування вимоги щодо фінансування оплачуваних громадських робіт на умовах паритетності за рахунок коштів Фонду та коштів місцевих бюджетів. Видатки Фонду на організацію громадських робіт склали 63,8 млн. гривень.

У 2015 році фінансування видатків за працевлаштування безробітних шляхом надання дотацій роботодавцям здійснювалося за договорами, укладеними відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" у редакції, що діяла до 1 січня 2013 року. Середньомісячна чисельність осіб, за яких здійснювалося відшкодування витрат роботодавця на заробітну плату осіб, що працювали з наданням дотації, склала 36 осіб. Видатки Фонду склали 1,1 млн. гривень.

Протягом року на нові робочі місця з компенсацією роботодавцям витрат у розмірі єдиного соціального внеску працевлаштовано 14 тис. осіб, в т.ч. 4,7 тис. недостатньо конкурентоспроможних на ринку праці осіб та 9,3 тис. осіб працевлаштовано суб'єктами малого підприємництва в пріоритетних видах економічної діяльності. Видатки на компенсацію єдиного внеску роботодавцям склали 86,7 млн. гривень.

Здійснювалося надання інформаційних та консультаційних послуг, зокрема шляхом проведення цільових семінарів з техніки пошуку роботи та орієнтації на підприємницьку діяльність, професійного навчання, з основ комп'ютерної грамотності, з питань запобігання нелегальній трудовій міграції, семінарів та тренінгів для окремих категорій громадян, які неконкурентоспроможні на ринку праці, інформаційних заходів з роз'яснення законодавства про зайнятість та страхування на випадок безробіття, ярмарків та міні-ярмарків вакансій, семінарів з питань працевлаштування інвалідів та інше. Протягом звітного періоду надано 8 млн. інформаційних, консультаційних та профорієнтаційних послуг понад 3,3 млн. осіб. Проведено 301 тис. інформаційно-консультативних заходів, в яких взяли участь майже 1,4 млн. безробітних (понад 36,7 тис. внутрішньо переміщених осіб отримали профорієнтаційні послуги).

Особливе місце в інформуванні громадськості посідала проблема надання адресних соціальних послуг, направлених на працевлаштування внутрішньо переміщених осіб та демобілізованих учасників АТО. Зокрема, усіма центрами зайнятості організовувалися відповідні масові заходи для ЗМІ та за участю ЗМІ (прес-конференції, брифінги, форуми, зустрічі з волонтерськими організаціями, засідання за "круглим столом" тощо).

Забезпечувалося інформування населення через інформаційні та Інтернет-ресурси державної служби зайнятості (**www.dcz.gov.ua, www.trud.gov.ua**) або за допомогою звернень до голосового сервісу за номерами з мобільного та стаціонарного телефону та засобами мобільного сервісу "Пошук роботи" державної служби зайнятості.

Всього за статтею "Інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням та їх забезпечення" використано 67 млн. гривень.

У звітному періоді профорієнтаційні послуги отримали понад 588,1 тис. осіб з числа безробітної молоді віком до 35 років. Особам з числа безробітної молоді надано понад 2,4 млн. профорієнтаційних послуг. Крім того, профорієнтаційні послуги отримали 1,1 млн. осіб, що навчаються у навчальних закладах різних типів. З використанням мобільних центрів зайнятості, проведено понад 2,2 тис. заходів, у котрих взяли участь близько 110 тис. осіб, яким надано понад 117 тис. послуг. Мобільні центри профорієнтації були задіяні у проведенні близько 2,3 тис. заходів, у котрих взяли участь 139 тис. осіб, яким надано понад 148 тис. послуг. Видатки на профорієнтацію та її забезпечення склали 4,5 млн. гривень.

Реалізація комплексу заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб, що передбачені для зареєстрованих безробітних статтею 24^{1} Закону України "Про зайнятість населення", здійснювалась відповідно до Постанови КМУ від 8 вересня 2015 року № 696 "Про затвердження Порядку здійснення заходів сприяння зайнятості, повернення коштів, спрямованих на фінансування таких заходів, у разі порушення гарантій зайнятості для внутрішньо переміщених осіб", яка набула чинності 25 вересня 2015 року. Витрати на компенсацію 11 особам з числа внутрішньо переміщених осіб для проходження попереднього медичного та наркологічного огляду при працевлаштуванні склали 1,7 тис. гривень.

Компенсація витрат роботодавця на оплату праці за працевлаштування 131 особи на умовах строкових трудових договорів склала 0,3 млн. гривень.

На виплату пенсій особам, яким вона призначена достроково, відповідно до Закону України "Про зайнятість населення", Пенсійному фонду було відшкодовано 75,1 млн. гривень. Середньомісячна чисельність пенсіонерів, за яких здійснювалося відшкодування пенсій, склала 2 тис. осіб.

Звіт про виконання бюджету Фонду на 2015 рік затверджено на засіданні правління Фонду 08 червня 2016 року.

Публічне представлення звіту про виконання бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття на 2015 рік відбудеться 19 серпня 2016 року о 15:00 у приміщенні Міністерства соціальної політики України за адресою: вул. Еспланадна, 8/10, к. 1907.

Державна служба зайнятості
(Центральний апарат)

Звіт про виконання бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття на 2015 рік

№ з/п	Назва статей	Затверджено (тис. грн.)	Виконання (тис. грн.)	% виконання
1.	**Залишок коштів на початок року**	**2 470 056,8**	**2 470 056,8**	*100,0*
2.	**Доходи поточного року - всього:**	**5 882 411,5**	**5 743 361,8**	*97,6*
	з них:			
2.1.	Страхові внески	5 851 329,7	5 703 665,1	*97,5*
2.2.	Інші надходження	30 684,2	39 603,9	*129,1*
2.3.	Кошти Державного бюджету на соціальний захист працівників, що вивільняються у зв'язку з виведенням з експлуатації Чорнобильської АЕС	397,6	92,8	*23,3*
3.	**Всього доходів** *(разом із залишком коштів на початок року)*	**8 352 468,3**	**8 213 418,6**	*98,3*
4.	**Всього видатків**	**8 269 673,9**	**7 840 494,8**	*94,8*
4.1.	**Матеріальне забезпечення та соціальні послуги - всього:**	**6 736 162,9**	**6 398 191,6**	*95,0*
4.1.1.	Допомога по безробіттю, у тому числі одноразова її виплата для організації безробітним підприємницької діяльності	6 189 447,1	5 962 949,6	*96,3*
4.1.2.	Допомога на поховання	1 871,5	1 596,0	*85,3*
4.1.3.	Комісійна винагорода банкам за здійснення виплат матеріального забезпечення	9 439,3	3 806,6	*40,3*
4.1.4.	Професійна підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації	237 774,6	191 119,6	*80,4*
4.1.5.	Видача ваучерів для підвищення конкурентоспроможності деяких категорій громадян	23 545,8	13 738,5	*58,3*
4.1.6	Організація громадських та інших робіт тимчасового характеру	67 744,4	63 762,6	*94,1*
4.1.7.	Працевлаштування безробітних шляхом надання дотацій роботодавцям*	2 925,4	1 101,2	*37,6*
4.1.8.	Компенсація єдиного внеску роботодавцям	94 320,2	86 688,7	*91,9*
4.1.9.	Інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням та їх забезпечення	75 029,7	67 025,2	*89,3*
4.1.10.	Профорієнтація та її забезпечення	5 334,5	4 474,7	*83,9*
4.1.11.	Профілактика настання страхових випадків, допомога по частковому безробіттю	7 449,0	1 641,3	*22,0*
4.1.12.	Здійснення заходів відповідно до статті 24^{1} Закону України "Про зайнятість населення"	21 281,4	287,6	*1,4*
4.2.	**Розвиток та супроводження Єдиної інформаційно-аналітичної системи державної служби зайнятості**	**125 946,8**	**85 304,1**	*67,7*
4.3.	**Відшкодування Пенсійному фонду витрат на виплату достроково призначеної пенсії**	**98 243,4**	**75 078,2**	*76,4*
4.4.	**Утримання та забезпечення діяльності державної служби зайнятості, Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості, управління Фондом - всього:**	**1 280 339,6**	**1 254 948,8**	*98,0*
4.4.1.	Утримання державної служби зайнятості	1 256 817,5	1 236 995,8	*98,4*
4.4.2.	Утримання Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості	22 726,1	17 394,4	*76,5*
4.4.3.	Забезпечення поточної діяльності правління Фонду	107,0	95,3	*89,1*
4.4.4.	Підвищення кваліфікації працівників державної служби зайнятості	424,4	327,8	*77,2*
4.4.5.	Забезпечення міжнародного співробітництва	264,6	135,5	*51,2*
4.5.	**Створення умов прийому та надання соціальних послуг**	**28 981,2**	**26 972,1**	*93,1*
5.	**Залишок коштів на кінець року** *(з урахуванням необхідності забезпечення резерву)*	**82 794,4**	** **353 923,2**	
5.1.	**в тому числі резерв Фонду**	**82 794,4**	**82 794,4**	

* витрати за договорами, укладеними відповідно до законів України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" у редакції, що діяла до 1 січня 2013 року;

** без врахування залишку неповернених ліквідованим банком ТОВ "Укрпромбанк" коштів у сумі 19 000,6 тис. грн.

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів - прав вимоги за кредитами фізичних осіб ПАТ "БАНК ФОРУМ" на електронному торгівельному майданчику ТОВАРНА БІРЖА "ПОЛОНЕКС"
майданчику **ТОВАРНА БІРЖА «ПОЛОНЕКС»**

Номери лотів:	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Права вимоги за кредитними договорами, укладеними за фізичними особами №0242/07/26-N, №0045/08/6.10-CL, №0043/08/05-N, №0176/07/21-CLb, №0041/08/00-Nv, №0257/07/01-Z, №0114/28/26-CL
Місце проведення аукціону:	www.polonex.com.ua, ТБ «ПОЛОНЕКС»
Дата проведення аукціону:	25 липня 2016 р.
Час проведення аукціону:	з 10:00 до 12:00
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні)	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/52-forum/4698-25072016-1

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК" на електронному торговельному майданчику Товарній біржі "СТАТУС ЕКСПЕРТ"

Номери лотів:	209914,209915
Коротка назва лотів:	Рухоме майно у кількості 37 од. Рухоме майно у кількості 1140 од.
Місце проведення аукціону:	https://torgi.status-expert.com.ua
Дата проведення аукціону:	20 липня 2016 року
Час проведення аукціону:	з 10 год. 00 хв. до 13 год. 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/54-brokbiznesbank/4704-20072016-1

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ "ВіЕйБі Банк" на електронному торговельному майданчику ТОВ "Хабід Україна"

Номер лоту:	№№4341- 4354
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Кредитні договори №№: 46Ф, 252/3, 4/СМБ-21102, 78/в, 83/в, 99/в, 505/в, 23/в, 2/06/21-05_, 07/012-18/7сі, 07/43-05, 129/1, 219, 10, 11, 11.1, 2-2009.
Місце проведення аукціону:	**https://habid.com**
Дата проведення аукціону:	***25.07.2016***
Час проведення аукціону:	***10:00 до 18:00***
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	**http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/29-vab-bank/4731-25072016-5**

Оголошення
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів ПАТ "БАНК ФОРУМ" на електронному торговельному майданчику Товарної біржі "Українська універсальна спеціалізована біржа"

Номери лотів:	№№ 209896, 209897, 209898, 209899, 209900, 209901, 209902, 209903, 209904, 209905, 209906, 209907, 209908, 209909, 209910
Коротка назва лоту/номер кредитного договору:	Право вимоги за кредитними договорами
Місце проведення аукціону:	www.uues.com.ua
Дата проведення аукціону:	26 липня 2016 року
Час проведення аукціону:	з 09 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв.
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/52-forum/4694-oholoshennia-pro-provedennia-vidkrytykh-torhiv-auktsionu-z-prodazhu-aktyviv-pat-bank-forum-na-elektronnomu-torhovomu-maidanchyku-tb-ukrayinska-universalna-spetsializovana-birzha

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:
на підставі рішення Правління НБУ від 17.06.2016 № 73-рш виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) прийнято рішення від 17.06.2016 № 1041 "Про запровадження тимчасової адміністрації у ПАТ КБ "ЄВРОБАНК" та делегування повноважень тимчасового адміністратора банку", згідно з яким з 17.06.2016 до 16.07.2016 включно запроваджено тимчасову адміністрацію, призначено уповноважену особу Фонду та делеговано всі повноваження тимчасового адміністратора ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "ЄВРОБАНК" (далі - ПАТ КБ "ЄВРОБАНК") Конончо В.В. строком на один місяць з 17.06.2016 до 16.07.2016 включно, код ЄДРПОУ 33305163; МФО 380355; місцезнаходження: 01032, м. Київ, бульвар Тараса Шевченка, 35.

Про час та порядок виплат вкладникам ПАТ КБ "ЄВРОБАНК" буде повідомлено додатково на офіційному сайті Фонду, на сайті ПАТ КБ "ЄВРОБАНК". **0 800 308 108. www.fg.gov.ua.**

ТОВ "лайфселл", що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою lifecell, повідомляє про наступні зміни починаючи з 30.06.2016:

1. Для корпоративних абонентів послугу "Інтернет за копійку" буде перейменовано в "1ГБ 3G Бізнес". В рамках послуги "1ГБ 3G Бізнес" буде надаватись 1 ГБ Інтернету на календарний місяць. Вартість послуги складе 29 грн.

2. Буде змінено назви наступних тарифних планів: "Вигідний" на "Стартовий", "Вигідний післяоплата" на "Стартовий післяоплата". Кожен тарифний план включає обов'язковий щомісячний платіж у розмірі 0.01 грн для запобігання відключення лінії.

Тарифи наведено з урахуванням всіх податків та зборів.

Детальна інформація про тарифи, умови користування послугами, на: lifecell.com.ua, 0 800 20 5433 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів у межах України), 5433 (безкоштовно у мережі lifecell), або інформація у пунктах продажу lifecell. ТОВ "лайфселл", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

В зв'язку з ліквідацією Приватного підприємства "Рематоменерго" (адреса: 79035, м. Львів, вул. Зелена, буд. 251-Г; код ЄДРПОУ - 34515642) втрачені печатки, реєстраційні документи, статут ПП "Рематоменерго" **вважати недійсними.**

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "Банк Національний кредит" оголошує відкриті торги (аукціон) в електронній формі з реалізації активів ПАТ "Банк Національний кредит", шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику ТОВАРНОЇ БІРЖІ "КИЇВСЬКА АГРОПРОМИСЛОВА БІРЖА" (www.kapb.in.ua)

№ лотів	Найменування об'єкту продажу: Право вимоги за кредитним договором №	Інформація про забезпечення виконання зобов'язань за кредитним договором	Початкова ціна продажу (грн., з ПДВ)
209917	62-1ю/2010/05-323/2-1 від 30.09.2010 року	Без забезпечення (бланкові)	1 461 436,80

Детальна інформація щодо опису лотів та умов проведення аукціону розміщена на веб-сайті ФГВФО **http://www.fg.gov.ua/**, ПАТ "Банк Національний кредит" **http://www.bnk.ua** та Товарної біржі "Київська агропромислова біржа" https://kapb.in.ua/

Аукціон проводиться за наявності не менше двох зареєстрованих учасників на кожний лот.

Місце проведення відкритих торгів (аукціону) у формі електронних торгів: https://kapb.in.ua/

Час проведення відкритих торгів (аукціону): з 10 год. 00 хв. до 15 год. 00 хв. 19.07.2016 року

Кінцевий строк прийому заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні) - 15.07.2016 року о 17 год. 00 хв.

Організатор відкритих торгів (аукціону): Товарна біржа "Київська агропромислова біржа", код ЄДРПОУ 23243248, 01004, м. Київ, вул. Червоноармійська, 5, корпус 6Б, т. (044) 230-95-49, щоденно крім вихідних з 9:00 до 18:00, п`ятниця - до 17:00, e-mail: office@agrostock.kiev.ua

Місцезнаходження лотів: 01001, м. Київ, пл. Спортивна, 3; тел. +38(044) 500-08-02.

Державний вищий навчальний заклад "Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана" оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:

кафедра політичної економії - професор - (0,75 од., вакантна з 12.09.2016р.); професор (0,75 од., вакантна з 30.08.2016р.); доцент (1 од.,); доцент (0,75 од.,); доцент (0,75 од.,); ***кафедра макроекономіки та державного управління*** - доцент (1 од.,); ***кафедра менеджменту*** - доцент (1 од.,); доцент (1 од., вакантна з 29.08.2016р.); доцент (2 од., вакантні з 27.08.2016р.); ст. викладач (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); асистент (0,75 од., вакантна з 01.09.2016р.); ***кафедра економіки підприємств*** - професор (1 од.,); доцент (3 од.,); ст. викладач (3 од.,); асистент (1 од.,); кафедра стратегії підприємств - професор (1 од.,); доцент (4 од.,); доцент (1 од., вакантна з 30.08.2016р.); ст. викладач (1 од.,); ***кафедра історії та теорії господарства*** - завідувач кафедри (1 од., вакантна з 30.09.2016р.); доцент (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); ***кафедра української мови та літератури*** - викладач (0,5 од., вакантна з 31.08.2016р.); ***кафедра міжнародної економіки*** - професор (1 од.,); доцент (4 од.,); кафедра міжнародної торгівлі - доцент (1 од.,); ***кафедра міжнародного менеджменту*** - доцент (1 од., вакантна з 31.08.2016р.); доцент (4 од., вакантні з 01.09.2016р.); доцент (2 од., вакантні з 02.09.2016р.); доцент (0,25 од., вакантна з 01.09.2016р.); ***кафедра міжнародних фінансів*** - професор (0,5 од.,); доцент (0,5 од.,); ст. викладач (0,5 од.,); асистент (0,25 од.,); **кафедра німецької мови** - доцент (1 од., вакантна з 30.08.2016р.); ст. викладач (2 од., вакантні з 01.09.2016р.); викладач (2 од., вакантні з 01.09.2016р.); ***кафедра іноземних мов факультету міжнародної економіки і менеджменту*** - доцент (1 од., вакантна з 30.08.2016р.); ст. викладач (2 од., вакантні з 30.08.2016р.); ***кафедра фінансів*** - доцент (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); доцент (1 од.,); ***кафедра корпоративних фінансів і контролінгу*** - доцент (0,75 од.,); ст. викладач (0,5 од., вакантна з 01.09.2016р.); кафедра фінансові ринки - доцент (0,75 од.,); ст. викладач (1 од., вакантна з 31.08.2016р.); ***кафедра страхування*** - професор (1од.,); ***кафедра іноземних мов фінансово-економічного факультету*** - доцент (1од., вакантна з 01.09.2016р.); викладач (1 од.,); ***кафедра банківської справи*** - доцент (1 од., вакантна з 12.09.2016р.); ст. викладач (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); ст. викладач (0,5 од., вакантна з 04.09.2016р.); ст. викладач (0,25 од., вакантна з 01.09.2016р.); ***кафедра інвестиційної діяльності*** - завідувач кафедри (1 од.,); професор (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); професор (0,75 од.,); доцент (4 од.,); ст. викладач (0,5 од., вакантна з 01.09.2016р.); ***кафедра менеджменту банківської діяльності*** - професор (1 од.,); доцент (2 од.,); ст. викладач (1 од.,); ***кафедра бухгалтерського обліку*** - професор (3 од.,); доцент (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); доцент (1 од., вакантна з 11.09.2016р.); доцент (1 од., вакантна з 14.09.2016р.); доцент (0,5 од.,); ***кафедра обліку підприємницької діяльності*** - професор (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); доцент (2 од., вакантні з 01.09.2016р.); доцент (1 од., вакантна з 02.09.2016р.); доцент (1 од.,); доцент (2 од., вакантні з 06.09.2016р.); ст. викладач (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); **кафедра обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу** - професор (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); доцент (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); ст. викладач (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); ст. викладач (2 од.,); ***кафедра аудиту*** - професор (1 од.,); професор (0,25 од.,); доцент (0,25 од.,); доцент (2 од.,); доцент (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); ст. викладач (1 од.,); ***кафедра маркетингу*** - доцент (2 од.,); ст. викладач (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); асистент (1 од., вакантна з 30.08.2016р.); ***кафедра регіональної економіки і туризму*** - професор (2 од.,); асистент (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); ***кафедра іноземних мов факультету маркетингу*** - ст. викладач (1 од.,); ***кафедра вищої математики*** - доцент (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); асистент (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); ***кафедра управління персоналом та економіки праці*** - професор (1 од., вакантна з 01.10.2016р.); доцент (1 од., вакантна з 02.09.2016р.); доцент (2 од., вакантні з 01.09.2016р.); доцент (1 од., вакантна з 31.08.2016р.); ст. викладач (1 од.,); асистент (2 од., вакантні з 01.09.2016р.); асистент (2 од., вакантні з 31.08.2016р.); асистент (2 од., вакантні з 30.08.2016р.); ***кафедра політології*** - ст. викладач (0,25 од.,); ***кафедра соціології*** - доцент (1 од., вакантна з 30.08.2016р.); доцент (0,25 од.,); асистент (0,5 од.,); ***кафедра педагогіки та психології*** - ст. викладач (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); ст. викладач (1 од., вакантна з 12.09.2016р.); ***кафедра філософії*** - доцент (0,75 од.,); доцент (0,75 од.,) ст. викладач (0,5 од.,); ***кафедра теорії та історії держави і права*** - професор (1 од.,); доцент (1 од.,); ***кафедра правового регулювання економіки*** - доцент (1 од.,); доцент (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); ***кафедра конституційного та адміністративного права*** - доцент (1 од., вакантна з 06.09.2016р.); ***кафедра цивільного та трудового права*** - доцент (1 од.,); ***кафедра міжнародного та європейського права*** - доцент (1 од.,); ***кафедра кримінального права та процесу*** - доцент (0,25 од.,); ***кафедра фінансового права*** - професор (1 од.,); доцент (1 од.,); ст. викладач (0,5 од.,); ***кафедра інформатики та системології*** - завідувач кафедри (1 од.,); професор (2 од.,); доцент (1 од.,); ст. викладач (2 од.,); ***кафедра інформаційного менеджменту*** - професор (1 од.,); ***кафедра інформаційних систем в економіці*** - професор (1 од.,); доцент (1 од.,); ***кафедра економіко-математичного моделювання*** - доцент (1 од.,); ст. викладач (3 од.,); ***кафедра статистики*** - завідувач кафедри (1 од.,); професор (1 од.,); професор (0,5 од.,); доцент (0,25 од.,); доцент (0,25 од.,); ст. викладач (1 од.,); ***кафедра комп'ютерної математики та інформаційної безпеки*** - професор (д. т. н. 0,5 од., галузь знань "Інформаційні технології"); доцент (к. фіз-мат. н. 2 од.,); доцент (д. т. н. 1 од., галузь знань "Інформаційні технології"); доцент (к. т. н. 1 од., галузь знань "Інформаційні технології"); асистент (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); асистент (1 од.,); ***кафедра економіки агропромислових формувань*** - доцент (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); доцент (0,5 од., вакантна з 01.09.2016р.); ст. викладач (1 од., вакантна з 01.09.2016р.); ст. викладач (0,25 од., вакантна з 01.09.2016р.); ***кафедра обліку, аналізу та аудиту в агропромисловому комплексі*** - доцент (1 од.,); ст. викладач (0,5 од.,); ***кафедра фізичного виховання*** - завідувач кафедри (1 од.,); ст. викладач (3 од., вакантні з 01.09.2016р.); ст. викладач (4 од.,); викладач (1 од.,);

та по таких структурних підрозділах:

обліково-економічний факультет - декан (1 од.,);

Термін подання документів - 30 днів від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора Університету додаються: особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових та навчально-методичних праць і винаходів.

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.

Контактні телефони: 456-11-89, 371-62-80, 456-08-27.

Документи подаються до відділу кадрів (кімн. 118, 110, 119 1-го корпусу).

ЦЬОГО ДНЯ, 22 ЧЕРВНЯ

■ **1889**. Німеччина першою в Європі вводить пенсії по старості. ■ **1941**. Президія Верховної Ради СРСР ухвалила указ «Про оголошення в окремих місцевостях СРСР воєнного стану». Воєнний стан оголошено на всій території Української РСР. ■ **1984**. Народився Сергій Тафійчук — старшина міліції, Міністерство внутрішніх справ України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2014-й, посмертно). ■ **1992**. Пішов із життя Іван Сокульський — український поет, правозахисник, громадський діяч, один із авторів «Листа творчої молоді м. Дніпропетровська». ■ **1994**. У Гельсінкі (Фінляндія) Україна спільно з 40 країнами підписала Декларацію з питань навколишнього середовища та охорони здоров'я в Європі.



Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у західних і північних областях короткочасний дощ, гроза, місцями шквали 15—20 м/с. Вітер східний, 5—10 м/с. Температура вночі 16—21 тепла, вдень 28—33 вище нуля, у південних, східних і Дніпропетровській областях уночі 19—24 градуси зі знаком плюс, вдень 32—37 тепла.

У НОМЕР

Результативний дебют Гладкого

Футбол. Контрольний матч. «Динамо» (Київ) — «Колос» (Ковалівка). 3:0. Голи: Гладкий, 6, Морозюк, 15, Бєсєдін, 62.

«Динамо»: перший тайм — Бущан, Макаренко, Селін (Лук'янчук, 30), Сілва, Морозюк, Федорчук, Андрієвський, Оріховський, Мякушко, Циганков, Гладкий; другий тайм — Коваль, Антунеш, Лук'янчук, Сілва (Селін, 60), Тимчик, Корзун, Буяльський, Бєсєдін, Калитвинцев, Мораес, Теодорчик.

«Шахтар» почав перший збір

Підготовчу роботу до нового сезону «помаранчево-чорні» почали позавчора на базі «Святошин» під Києвом, а після обіду «Шахтар» зі столичного аеропорту «Жулян» вилетів до Німеччини. Через дві години «гірники» прибули до німецького міста Оснабрюк, а вже звідти на автобусі дісталися до нідерландського Де-Лютте.

Паулу Фонсека взяв на збір таких гравців: **воротарі** — Антон Каніболоцький, Богдан Сарнавський, Олег Кудрик; **оборонці** — Ісмаїлі, Іван Ордець, Василь Кобін, Сергій Кривцов, Олександр Воловик, Едуард Соболь, Микола Матвієнко; **півоборонці** — Андрій Коробенко, Фред, Максим Малишев, Бернард, Веллінгтон Нем, В'ячеслав Танковський, Олег Данченко, Іван Петряк, Дентіньо; **нападники** — Факундо Феррейра, Едуардо, Олександр Зубков, Андрій Боряччук, Андрій Тотовицький.

У Нідерландах «Шахтар» пробуде до 13 липня. Планується проведення шести контрольних матчів.

Запрошуємо чемпіонат Європи

Стрибки у воду. Українська національна федерація з цього виду спорту подала офіційний лист до Європейської ліги плавання (LEN) з пропозицією провести в Києві чемпіонат Європи зі стрибків у воду 2017 року. Його готовий прийняти столичний центр спорту «Ліко».

Прийматимемо австралійок

Теніс. Загреб (Хорватія). Відбулося жеребкування матчів у Другій світовій групі Кубка Федерації. Збірна України потрапила на команду Австралії, яку вона на прийме на домашніх кортах 11—12 лютого 2017 року.

Відзначимо, що в поточному сезоні австралійки виграли матч у Другій світовій групі (3:2 проти Словаччини), але поступилися в плей-оф до Першої світової групи (0:4 проти США). У свою чергу, збірна України в матчі плей-оф Другої світової групи обіграла Аргентину — 4:0.

У чоловічій частині основної сітки Wimbledon Україну представлятимуть Олександр Долгополов, Ілля Марченко та Сергій Стаховський. В основний сітці жіночого турніру зіграють Еліна Світоліна, Леся Цуренко, Катерина Бондаренко та дебютантка основного раунду британського Grand Slam — Катерина Козлова.

Матчі основної сітки Wimbledon стартують 27 червня, а кваліфікація вже почалася в понеділок.

Табло



Футбол. Євро-2016. Груповий раунд. 17—20 червня.

2-й тур.

Група Е.

Італія — Швеція. 1:0. Тулуза. «Стадьом-де-Тулуз». 29 600 глядачів. **Рефері** — Віктор Кашшаї (Угорщина). **Гол**: Едер, 88.

Бельгія — Ірландія. 3:0. Бордо. «Матмю Атлантік». 39 493 глядачі. **Рефері** — Джюнет Чакир (Туреччина). **Голи**: Лукаку, 48, 70, Вітсель, 60.

	В	Н	П	М	О
1. Італія	2	0	0	3 — 0	6
2. Бельгія	1	0	1	3 — 2	3
3. Швеція	0	1	1	1 — 2	1
4. Ірландія	0	1	1	1 — 4	1

Група D.

Чехія — Хорватія. 2:2. Сент-Етьєн. «Жоффруа Гошо». **Рефері** — Марк Клаттенбург (Англія). **Голи**: Шкода, 76, Нецид, 90+5 — Перішич, 37, Ракитич, 59.

Іспанія — Туреччина. 3:0. Ніцца. «Альянц Рив'єра». 33 409 глядачів. **Рефері** — Мілорад Мажич (Сербія). **Голи**: Мората, 34, 48, Ноліто, 37.

	В	Н	П	М	О
1. Іспанія	2	0	0	4 — 0	6
2. Хорватія	1	1	0	3 — 2	4
3. Чехія	0	1	1	2 — 3	1
4. Туреччина	0	0	2	0 — 4	0

Група F.

Ісландія — Угорщина. 1:1. Марсель. «Велодром». 60 842 глядачі. **Рефері** — Сергій Карасьов (РФ). **Голи**: Гілфі Сігурдссон, 40 (п) — Северссон, 88 (автогол).

Португалія — Австрія. 0:0. Париж. «Парк де Пренс». 44 291 глядач. **Рефері** — Нікола Ріццолі (Італія). На 79-й хвилині Роналду (Португалія) не реалізував пенальті (стійка).

	В	Н	П	М	О
1. Угорщина	1	1	0	3 — 1	4
2. Ісландія	0	2	0	2 — 2	2
3. Португалія	0	2	0	1 — 1	2
4. Австрія	0	1	1	0 — 2	1

3-й тур

Група А.

Швейцарія — Франція. 0:0. Лілль. «П'єр Моруа». 45 616 глядачів. **Рефері** — Дамір Скоміна (Словенія).



Уболівальники Франції подумки зі своєю збірною вже в плей-оф.

Румунія — Албанія. 0:1. Ліон. «Стад-де-Люмьєр». 49 752 глядачі. **Рефері** — Павел Краловец (Чехія). **Гол**: Садіку, 43.

	В	Н	П	М	О
1. Франція	2	1	0	4 — 1	7
2. Швейцарія	1	2	0	2 — 1	5
3. Албанія	1	0	2	1 — 3	3
4. Румунія	0	1	2	2 — 4	1

Група В.

Словаччина — Англія. 0:0. Сент-Етьєн. «Жоффруа Гошо». 39 051 глядач. Рефері — Карлос Веласко Карбалло (Іспанія).

Росія — Уельс. 0:3. Тулуза. «Стадьом-де-Тулуз». 28 840 глядачів. **Рефері** — Йонас Ерікссон (Швеція). **Голи**: Ремзі, 11, Тейлор, 20, Бейл, 67.

	В	Н	П	М	О
1. Уельс	2	0	1	6 — 3	6
2. Англія	1	2	0	3 — 2	5
3. Словаччина	1	1	1	3 — 3	4
4. Росія	0	1	2	2 — 6	1

Поки ми відпочивали

Доки ми кілька днів відпочивали завдяки черговим святам, на Євро-2016 події не припинялися. І було досить багато цікавих матчів. Ну, скажімо, в двох групах уже завершено першу стадію чемпіонату. І чотири збірні вже точно гратимуть в 1/8 фіналу. Це — Франція, Швейцарія, Уельс та Англія.



Аарон Ремзі і Ніл Тейлор щасливі — перемога їхня команда, а вони обоє забили росіянам.

Не втратила шанс потрапити до наступного етапу з третього місця Албанія. У цій країні після перемоги над Румунією не спали і гуляли до ранку. Ще б пак — головна команда цієї маленької країни вперше забила і перемогла на Євро.

Хто ж він — герой нації? Будь ласка, його звати Армандо Садіку. Йому — 25 років. Розпочинав у нікому не відомих албанських клубах «Турбіна» та «Грамозі». А ось коли «засвітився» у «Ельбасані», практично одразу потрапив у поле зору скаутів зі Швейцарії.

У скромному «Локарно» Садіку забивав майже в кожному матчі, тому невдовзі пішов на підвищення — у «Лугано». А там, продовжуючи забивати у високому темпі, привернув увагу гранда — клубу «Цюріх».

Поки що Садіку не зумів показати усі свої козирі у складі команди, яка несподівано вилетіла у другий дивізіон чемпіонату Швейцарії. Сезон 2015/16 він провів в оренді, захищаючи кольори «Вадуца». Склалася парадоксальна ситуація: чинний клуб футболіста — вилетів, а орендатор залишився в еліті.

***

Розчарувала своїх буйних прихильників збірна Росії. Вона за всіма статтями програла Уельсу й залишає Францію, зайнявши в групі останнє місце. Хоча перед цим поєдинком у російських ЗМІ ділили шкуру невбитого ведмедя. Розбираючи варіанти з наступними суперниками. Але британська команда переконливо охолодила гарячі мрії не дуже скромного супротивника.

Валлійці не тільки чудово провели завершальний матч у групі, а й завдяки нічийї англійців у зустрічі проти словаків фінішували першими у квартеті В. Лідер команди, півоборонець Гарет Бейл (і в мадридському «Реалі» він не останній виконавець), після перемоги над Росією заявив, що краще його команда зіграти не може.

«Це був кращий матч в історії збірної Уельсу. Ми не могли зіграти краще, ніж із Росією. Контролювали хід поєдинку з першої і до останньої хвилини. Не нервували, спокійно зіграли, успішно розкривали оборону суперника. А ця підтримка трибун... Наші фанати — просто герої!»

***

Сьогодні перший етап фінальної стадії Євро-2016 завершиться. Відбудуться матчі в групах F (Угорщина — Португалія, Ісландія — Австрія) та Е (Швеція — Бельгія, Італія — Ірландія).

Фото uefa.com.



Ось як забивав Армандо Садіку.

Сторінку підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Оксана КАЛУГІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 48197

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

